ПРОМІНЬ

ТЕЧЕ ВОДА З-ПІД ЯВОРА...

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 9 ВЕРЕСЕНЬ 1989

No. 9 SEPTEMBER 1989

ПРОМІНЬ

Рік XXX | Вересень 1989 | Ч. 9

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN

P.O.Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man. Canada

R2W 3R4

Річна передплата в Канаді $15.00

Передплата до інших країн 17.00

Одна число 1.50

PROMIN

No. 9 | September 1989 | VOL. XXX

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Subscription in Canada $15.00

Other countries $17.00

Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширнех описів.

ЗМІСТ

Н. К. — Перед новим шкільним роком 1

Уляна Пелех — Євген Сверстюк про духові джерела і традиції української літератури 3

Лев Лук'яненко — Наша мета 5

Михайліна Коцюбинська — Моя се Мати і сестра 7

Самат Шакір — Тарасові Шевченкові 10

Анна Троян — Портрет Музейнички 11

Музейні Вісти 11

Ігор Кодак — Симпозіюм української мови в Саскатуні 12

С. Стечишин нагороджено Орденом Канади 13

Наталка Кіт — Весняна Вистава в Едмонтоні 14

Poetic and visual works by Taras Shevchenko 15

Olexander Klimchuk — Her Mothers Songs 17

Нашим дітям 19

Марія Чубей — Посвячення хреста і вшанування членок 20

Громадська і родинна хроніка 21

Річні звіти відділів 24

Nellie Seniw — For the hot summer day's 30

Квіти незабутнім 31

Для наших господинь 32

Пресовий фонд доброї волі 33

Українська вишивка 34

НА ОБКЛАДИНЦІ — Карафа Карбут

"Тече вода з-під явора"

Т. Шевченко

Second Class Mail Registration Number 1925

International Standard Serial Number ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ПЕРЕД НОВИМ ШКІЛЬНИМ РОКОМ

"Єдиний скарб у тебе-рідна мова,
певніша над усі скарби й багатства"
П. Куліш

Для багатьох українських організацій, українських батьків, а зокрема для учителів рідних шкіл проголошення Року Української Мови було похвальним ділом у таких трудних днях нашого українського життя, коли здається що якась невидима сила відтягає нас від рідного, коли все частіше доводиться слухати тривожні голоси про занепад рідної мови...

З приводу проголошенням СКВУ Року Української Мови заговорила преса, появились численні статті в часописах і журналах з закликами вивчати українську мову, інші писали цілі росправи про значення і красу української мови, ставлячи загрозу її втрати для українського народу взагалі. Пролунали також заклики на зібраннях-з'їздах, конференціях організацій, в церквах й якось так склалось, що в Україні раптом створилось Свято Української Мови, заснувалось і Товариство Української Мови. Хотілось би, щоб це захоплення якнайдовше було з нами, щоб не перешуміло і не забулося разом із закінченням року. Та ось наближається новий шкільний рік, який покаже себе як і наскільки ми приготовили себе, щоб його зустрінути і в наших рідних школах.

Кому ж може бути ближчим питання навчання української мови наших дітей як не нам, матерям? Союз Українок Канади з першого року свого існування звернув особливу увагу на українську школу, вважаючи її тим місцем поза домом, де дитина може навчитися цінити своє рідне, навчитися своєї української грамоти. Багато чого змінилося в нашому громадському житті, а вартість і значення рідної школи як заповіт, як інституція завжди повинна бути незрушима, залежно від того як ми до неї поставимось. Навчання дітей української мови в рідних школах, не виключно й вдома це наш святий обов'язок, як членок організації, як українок. Тому про життя цієї школи ми маємо дбати, нею опікуватися та їй допомагати.

Спочатку українськими школами в Канаді займався Інститут ім. Петра Могили в Саскатуні. З часом перебрала на себе цю працю організація Союзу Українців Самостійників, яка в 1956 року передала під керівництво Консисторії Української Православної Церкви в Канаді у Вінніпезі, бо рідні школи і так приміщувались при церковних громадах. При Консисторії знаходилась Рада Української Школи як Централя, а також засновано там рідношкільний фонд Ім. Василя Сарчука.

Історія записала нам, що в багатьох рідних школах при громадах навчали членки відділів Союзу Українок Канади як учительки Рідних шкіл. І вже от від певного часу ми не маємо звідомлень про рідні школи, про навчання в них. Навіть у річних звітах відділів, які друкуються в Промені дуже мало згадки у діяльностях про рідні школи та нашу допомогу там. І ось саме тепер, у Році Української Мови треба нам вглянути глибше в стан рідних шкіл і ми, як організація скільки зможемо допомогти Консисторії нашої Церкви розгорнути більш активну там працю, особливо серед священиків на парафіях українських громад.

На проголошення Року Української Мови озвались двомовні навчання в державних школах західних провінцій. Першим великим зібранням був зорганізований за посередництвом КУК Симпозіюм, в квітні ц.р. в Саскатуні, звіт якого друкуємо в іншому місці в цьому числі, на нарадах якого було потверджено "байдужість батьків і мало записано в програмі дітей." З дискусії зроблено висновок, щоб скоординувати роботу між собою (вибрані до управи) і обмінюватися ресурсами. Згадано було й ієрархів українських церков, які збагнули теперішню ситуацію і будуть працювати в цьому напрямні, щоб зацікавити батьків і дітей до навчання української мови.

Друге, Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада у Східній Канаді (читай в черговім числі статтю „Слухове-зорове"), яка подає проєкт навчання мови для садочків.

Поза всім тим, в який би спосіб ми не плянували повести працю у навчанні української мови, в школі, вдома, в організації, хай кожний робить все те, що найближче і можливе, і щоб ми могли віддано йти одним кроком з Роком Української Мови.

СТВОРЕНО КОМІСІЮ СТОРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ

Централя Комітету Українців (КУК) повідомляє, що при Централі КУК оформлено Комісію для відзначення сторіччя українського поселення в Канаді під назвою Комісія Сторіччя Українців Канади (Ukrainian Canadian Centennial Commission). Завданням комісії буде приготовити ґрунт для загальноканадських святкувань заплянованих на 1991-ий рік, що є прийнятою офіційною датою для відзначення цієї історичної події.

———————

ЕКОЛОГІЧНА КОМІСІЯ ПІД ПАТРОНАТОМ СКВУ

В місяці квітні ц.р. оформлено **Екологічну Комісію під патронатом СКВУ.** Головним завданням цієї Комісії буде всілякими способами піднести проблеми пов'язані з сучасним екологічним занепадом в Україні. **Екологічну Комісію** очолив д-р Юрій Курис, а заступниками є проф. Теодор Цюцюра (Европа) і пані Люба Медицька (Канада). Екологічна Комісія є в процесі оформлення Комітетів Екології в країнах, де знаходиться зорганізоване життя української спільноти і буде координувати їхню працю.

Екологічна Комісія є в процесі нав'язання контактів з міжнародними організаціями як Всесвітня Організація Здоров'я, ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, Зелений Мир та інші світові організації. Також в пляні є нав'язати контакти з екологічним рухом в Україні. Комісія збиратиме інформації про занечищення навколишнього середовища в Україні і буде її використовувати, щоб інформувати світову мідію.

З глибоким жалем повідомляємо членство Інституту Дослідів Волині і Т-ва "Волинь" та всіх Друзів у вільному Світі і в Україні, що 8-го квітня 1989 року у Вінніпезі упокоївся

сл. п. проф.

МИХАЙЛО БОРОВСЬКИЙ

редактор "Українського пасічника" у Львові, довголітній голова Інституту Дослідів Волині, наукових установ і професор високх шкіл.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Інституту Дослідів Волині
і Т-ва "Волинь"
Вінніпеґ, Канада

———————

З глибоким сумом повідомляємо членство Інституту Дослідів Волині і Т-ва "Волинь" та всіх Друзів у вільному Світі і в Україні, що 1-го травня 1989 року у Вінніпезі упокоївся

сл. п. інженер аґроном

ФЕДІР ФЕДОРОВИЧ ОНУФРІЙЧУК

редактор деяких видань Інституту Дослідів Волині, дослідник, письменник, вірний син Православної Церкви Волині і України.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Інституту Дослідів Волині
і Т-ва "Волинь"
Вінніпеґ, Канада

Києво-Печерська Лавра

ЄВГЕН СВЕРСТЮК ПРО ДУХОВНІ ДЖЕРЕЛА І ТРАДИЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

(Продовження з ч. 7—8)

"Узнайте, уразумійте істину, і істина спасе нас"... (Євангелія)
Дух істини, якого світ не може прийняти.
(Тарас Шевченко)

Як людство прагне істини — це всім відомо. Але знаємо і те, що світ не спроможний керуватися нею, бо "любити і оберігати життя своє, щадити і не пригнічувати чужого — це святий обов'язок людини і народу, що досяг уже моральної самосвідомости та ясности свого призначення". Який же народ осягнув цей найбільший дар Божий?

Сверстюк, досліджуючи глибинну духовість народів, джерелом якої є Святе Письмо, спрямовує думки читача до тих виявів творчости українців і росіян, в яких виявилися прагнення істини, офірний ідеалізм. В останніх десятиліттях в Україні з відомих причин наші літературознавці досліджували світові сюжети Фауста, Дон Жуана, Богоборства, мотиви індивідуалізму та соціялізму. Рідко пробивалися мотиви каяття, офірности чи всепрощення, бо ж їх неможливо було поєднати з ідеологією матеріялізму. Як же наприклад, можна було проблему материнства з Шевченкової "Марії", поєднати з матеріялізмом. Материнство ж тут поєднане з святістю Богородиці.

Коли мова про Лесю Українку, автор погоджується, що в неї є багато релігійних мотивів, образів, але вона була якийсь час під впливом нових течій (кінець XIX і початок XX ст. — це вік соціялістичних і атеїстичних ідей!) Проте ж вона — твердить Сверстюк, у своїй духовній одержимості ще більш духовна, ніж її сучасники. Він порівнює світло її духовости з світлом погаслої зорі, "яка світить і ще дуже довго світитиме отим самим джерелом", але зорі вже нема. "Першому поколінню це не страшно, а що буде через кілька поколінь?" турбується дослідник.

Проте ж можна сподіватися, що ці турботи напевне змалюють, бо ж маємо вже тепер познаки того, як покоління прагне свободи релігії, як потребує знання євангельської правди, познайомлення з Святим Письмом. Були ці познаки і в Лесі Українки. Їх бачимо у її "Триптиху" — написаному при кінці життя, в якому дає образи Сина Чоловічого, що падає під тягарем хреста на хресній дорозі, Орфея, що мусить бути носієм і сторожем духа, і Велета, що "спить камінним сном", але який "встане... розправить руки грізні, коли ущухне Божий гнів, минеться кара Божа". Бо сила людини в почутті морального обов'язку, зродженого зі шляхетного почуття свідомости своєї гріховности. ("Я зробив свій хрест важким, (То й мушу його нести"), Вона ціною покути дає силу духа; сила народу в мистецтві, яка криється у вічній красі, що не вмирає що робить звичайних людей героями, а яку зберігає народ у талантах поетів співців. Сила народу у ньому самому, в невмирущости його духа; нація невмируща поки живий її дух, дарма, що вороги " точать безкарно" з неї кров.

Єднаючи три свої твори, що є різними темами у "Триптиху", поетка висловлює своє розуміння нерозривности людини з її християнськими первоначалами, народу з його співцями, що чарами мистецтва можуть робити чуда, бо сила нації основується на силі, що пливе з її організму, її духовости.

Згадуючи молодечий період життя Івана Франка, його захоплення соціялізмом, Сверстюк переконливими арґументами привертає християнську ідеологію у творчості Каменяра. Поет попрощався з ним, прилучуючись твором "Мойсей" до Шевченкового "Молітесь Богові одному"...

Особливим документом християнської духовости українського народу уважає Сверстюк створення Кирило-Методіївського Братства, в ньому ж Україна була творцем його ідеології. "Україна завжди трималась Закону Божого...

Ні в одній стороні на світі так щиро не моляться Богові, ніде муж так не любив своєї жони, а діти батьків"... — такі ствердження основувались на вірі в народ, на добрих началах, що видні навіть у дохристиянській духовості України.

Розглядаючи філософію, що її брали в основу своєї діяльности й особистого члени

КМБратства, а також філософію Григорія Сковороди, Миколи Бердяєва, Миколи Гоголя, які твердили, що російська інтеліґенція посоромила істину своєю змінною правдою, що була на "потребу дня". Гоголь, як відомо, твердив, що росіяни споконвічно міняли до потреб дня гасла, закони, а це ж не веде до ушляхетнення людей. До цього долучується і Бердяєв, твердячи, що звільнитися від зовнішнього рабства можна тільки тоді, коли станемо відповідальними за ухвалені закони в житті, коли перестанемо обвинувачувати у всьому зовнішні сили.

Прикладом такої поведінки є відкритий лист до Гоголя В. Белінського, в якому він обурюється на "хохлацький лібералізм" тому, що російська цензура згаряча заборонила невинні переклади з французьких книжок через те, що цар мусів зареаґувати гостро на Шевченкову творчість та на "Книги битія українського народу" М. Костомарова і на створення Кирило-Методіївського Братства.

Зупиняючись над постаттю М. Бердяєва — киянина, учня В. Соловийова, тобто того філософа, який всупереч віянням часу і всім його спокусам ніс як хрест християнську істину, що йому її передала мати українка — родичка Г. Сковороди, містично настроєна, співуча і глибоко релігійна.

Заперечує Сверстюк також і надмірно позитивну оцінку творчости М. Лермонтова, бо в передмові до твору "Герой нашого часу" поет признається, що у творі він тільки вказав на хворобу, а виправляти людські хиби — "боронь мене Боже від такої глупоти". В російській великій літературі, поминаючи всі її позитиви — психологічну глибину, художні вартості, твори не позначені яскравими етичними ідеалами. Ані блискучий "Евгеній Онєгін" О. Пушкіна — такий популярний і оспіваний, проте не став духовим пробудником для людей, не дає духовий корм для свого народу.

Влучно висловився Сверстюк і щодо філософії Писарева, який у статті "Пушкін і Бєлінський" ім'я ужиткової істини і Добра заперечував Красу. А це руйнує естетику. Взагалі на російському ґрунті европейські ідеї мали часто нігілістичну реакцію. Тому Шевченко відгукнувся на це гострою сатирою:

І ми не ми, і я не я,
І все те бачив, все те знаю,
Нема ні пекла, ані раю,
Нема є й Бога, тільки я!
Та куций німець узлуватий...

Тому й зрозуміло стає — чому Сверстюк твердить, що Гоголь мав незаперечний вплив на російську літературу. Вона пішла, на його думку, від Гоголя, бо наслідував і виликий Достоєвський нашого земляка своїм шуканням релігійної розв'язки. Достоєвський признається, що "Всі ми вийшли з гоголівської шинелі", бо й Лев Толстой пішов Гоголівськими шляхами. Релігійний напрям творчости Гоголя — дух скрушного схимництва" він виніс з української традиції. Свестюк шукає у творчості Гоголя ті вартості, що їх виявляє творчість інших українських письменників. Творців Кирило-Методіївського Братства, поминаючи Шевченка, Костомарова і Куліша, високо оцінив Гоголь. І це тепер справджується. Сучасний автор Роман Іваничук у творі "Четвертий вимір" відкрив багатство духовости члена КМБратства Миколи Гулака. Думає, що великою людиною мусів бути скромний Опанас Маркович, судячи по тому, який вплив він мусів мати на Марка Вовчка й на світогляд великого письменника Лєскова, автора роману "Нігілісти".

В оцінці творчости Гоголя Сверстюк наголошує незалежність його від впливів, він черпав ідеї з українського праджерела. Прибувши 20-літнім юнаком до Петербурга, не наслідував ні Пушкіна, ні Жуковського, видає свої незвичні, наскрізь ориґінальні, багаті українським кольоритом твори.

Коли ж з'явився ще й Шевченко, то в російській літературі виявила себе козацька романтика, а з тим інший побут, звичаї, проблематика. Гоголь у творчості полемізує з Пушкіном, хоч у житті поклоняється його талантові. Бо Гоголеві не імпонувала та мораль, у якій популярними були честолюбство і дуелі. Він утвердив і свій напрям, свої ідеали і свою мораль, що їх виніс з України.

Уляна Пелех

(Продовження буде)

АФОРИЗМИ

Я зробив, що міг, хто може, хай зробить краще.

Латинська мудрість

Зло личить прикрашати словами.

Овідій

Вчимося не заради школи, а для життя.

Сенека

Слова утікають, написане лишається.

Латинська мудрість

ЛЕВ ЛУК'ЯНЕНКО

НАША МЕТА

Перебудова і розвиток національно-визвольних рухів в інших союзних республіках висувають перед Україною необхідність сформувати — поряд із культурно-просвітянськими та українізаторськими течіями — і такої течії, що поставила в собі за мету вихід України зі складу Союзу РСР і створення незалежної республіки.

Україна — це країна смутку і жалю, країна, де найбільше люблять свободу і найменше знають її. Україна — це країна найбільшої відданости і любови до рідного краю і чорної зради його, країна дотепного гумору і безмежної тужливої пісні. Болює наша душа і немає такого українського серця, що не здригнулося б від пісні, не забилося б, не заквилило б в ніжному тремтінні. А то підхопить вона душу в козацькому спогаді і понесе думку в люто-шалений вихор завзятого бою за волю, за долю... Чи полине в жаль за втрату, як ось в тужливо-тужливо розлогій пісні за Мазепу:

З полтавського бою розбитий гетьман,
Біжить одинокий Мазепа.
Кругом тільки тиша та білий туман
Безкрайого дикого степа...

І цю пісню намагаються вороги знищити, закопати в землю, а разом з нею вирвати з нас нашу душу і жбурнути нас в небуття. Називали нас малоросами. Нас із нашим національним ім'ям вже майже закопали у землю і стали іменувати "совєтським народом".

Та ні, ми ж не в труні! І щоб не бути в ній — у тім наша мета.

Створення Українського народного руху сприяння перебудови та Товариства рідної мови ім. Т. Шевченка — знаменні кроки на шляху формування українських патріотичних структур національного маштабу.

Перехід від несвободи України до свободи буде поступовий, за допомогою реорганізації державних структур та й витіснення із системи управління старих перевертнів національно свідомими людьми...

Якою ми бачимо Україну?

Розп'ятою, сплюндрованою, зрусифікованою, розтерзаною. За цей стан дорікають нам наші пращури, що в свій час не дали згинути Україні. Докори мучать не тільки наші душі. Вони мучать душі багатьох людей і, в першу чергу, творчу інтелігенцію, письменників. Користаючись із демократизації і гласности, вони почали бити в сполох, аби врятувати руїну...

Якою є Україна?

Розчавлена і принижена на всіх вітрах. Та вона, слава Богу, ще ніколи не була знищена. У ній завжди жевріє здоровий дух національного самоутвердження і прагнення до незалежного державного існування. І доказ цього не тільки в тому факті, що вервечка політичних в'язнів-самостійників у московських концтаборах ніколи не переривалася, впродовж усіх 70 років окупації. Доказ цього в репліках простих людей на адресу окупантів, жартів, приказок, глузувань, посмішок на зразок саркастичного тосту "Хай живе москаль на Україні".

Якщо дозрівання народу до здатности керувати самим собою, без чужого проводирства, є природний процес, то у вищезгаданих явищах знаходимо вияв цієї прогресивної тенденції. У ній прообраз сподіваного майбуття.

Як же УГС, посідаючи передове місце в справі відродження України, може дозволити собі не виправдати надій цих людей і стати своєю програмою поруч з письменниками та іншими патріотичними людьми офіційної системи? Ми не рівні з ними! Ми 12 років йшли попереду них. Так, невже демократизація сп'янила наші голови так, що ми ладні опуститися на шабель нижче і замінити свій жовтоблакитний прапор на якийсь зовсім чужий?

Перебудова і розвиток національно-визвольних рухів в інших союзних республіках висувають перед Україною необхідність сформувати — поряд із культурно-просвітянськими та українізаторськими течіями — і такої течії, що поставила б собі за мету вихід України зі складу Союзу РСР і створення незалежної республіки. Цього чекає частина українців на Україні і всі чотири мільйони української діяспори. Цього чекають від України Естонія, Латвія, Литва, Вірменія, Грузія і невеличкий національно-свідомий прошарок Білорусії. Цього чекає від України весь демократичний світ.

Невже ж ми, хто став на прю з імперією зла вже давно, в нових умовах спасуємо і скотимося до рівня Спілки письменників України?

Пам'ять померлих в Кучино побратимів не пробачать нам запаморочення від бурхливости теперішнього життя. Вони загинули, а прапор не кинули додолу, вони нам його передали. Ми теж

не будемо вічно жити, але доки живемо, хай не здригнеться прапор в наших руках і жодні коливання суспільних хвиль хай не затьмарять ясної ідеї національної незалежности.

Сам інстинкт індивідуального самозбереження штовхає нас до відокремлення від Росії, бо, прагнучи до світового панування, вона поставила весь світ на грань катастрофи. В Україні інші національні інтереси. Україна не має імперських амбіцій, їй не потрібні чужі землі і країни. Вихід із Союзу виведе Україну з російської військової системи і тим самим з-під можливого удару. Ми і так понад два сторіччя змушені були проливати свою кров не за свої національні інтереси, а в російських загарбницьких війнах. Годі вже! Послухаймо нашого мудрого Франка:

Не пора, не пора, не пора
Москалеві, ляхові служить!
Довершилась України кривда стара,
Нам пора для України жить!

Задля збереження нашої землі і самих нас від можливих ударів атомної зброї — геть від Москви!

Ідея самостійної України вже не одне сторіччя видається за найбільший злочин. Для Російської імперії це справді найнебезпечніший злочин. На жаль, за час окупації нас так залякали, що ми навіть у родинному колі уникаємо розмов про долю України. Дарма що доля нації безпосередньо відбивається на долі кожного з нас. Страх цієї теми став постійним складником народного українського мислення, що ще більше роз'єднувало народ і робило його безборонною жертвою імперіялістичної, антиукраїнської політики.

"Смолоскип" Весна 1989

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ У БРАЗИЛІЇ

Під час Архипастерської візитації Його Блаженства, Блаженнішого Владики Митрополита МСТИСЛАВА СКРИПНИКА, Первоієрарх Української Автокефальної Православної Церкви в С. Ш. А. і в Діяспорі, від 20-го до 26-го. березня ц.р., в місті Курітіба, штат Парана — Бразилія, Управа, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у Бразилії, мала нагоду зустрітися з Його Блаженством і отримати від нього добрі слова та поради для своєї діяльности.

Для всіх українців православних у Південній Америці, ця архиєрейська візитація була важна і дуже зворушлива, а особливо для Управи Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у Бразилії.

Після цієї корисної зустрічі та обмін думок на тему допомоги для православних українців що живуть у Бразилії, Його Блаженство Владика МСТИСЛАВ пожертвував для діяльности Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у Бразилії, княжий дар, в сумі 2.000,00 американських долярів.

Нашому дорогому Владиці, складаємо нашу щиру подяку і нехай Всемилостивий Господь збереже Його Блаженство на многая і многая літа!

За Управу ОУПС у Бразилії:
Аніта Орищин — голова
Ольга Надія Калько — заступниця голови
Ангелина Чечко — секретарка
Курітіба, 10-го квітня 1989 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Провінційний з'їзд Союзу Українок Канади відбудеться в Вінніпезі, Манітоба в днях 29, 30-го вересня і 1-го жовтня 1989 р. при співучасті провінційних управ ТУС і СУМК.

Запрошується відділи Союзу і ширше громадянство провінції Манітоби чисельно прибути та своєю участю звеличати цей з'їзд. За точкою програмою проситься слідити в "Українському Голосі".

За провінційну Екзекутиву на Манітобу.
Павліна Іґнаш, голова
добр. Галина Слюзар секр.

ПРИГАДКА ПРО РІЗДВЯНІ ПОБАЖАННЯ

Пригадуємо відділам і прихильникам громадських та професійних установ, що саме тепер пора надсилати різдвяні побажання до "Променя". Це завчасу забезпечить місце в журналі та допоможе редакції в роспреділенні матеріялів.

Кошти побажань висилати разом з чеком.
¼ сторінки — $35.00
½ сторінки — $60.00
1 сторінка — $100.00
Допомагаючи журналові, допоможете собі.
Єлисавета Білич, референтка.

МИХАЙЛИНА КОЦЮБИНСЬКА

"МОЯ СЕ МАТИ І СЕСТРА"

Тараса Григоровича Шевченка недарма називають співцем жіночої долі. Дівчина — "свято чорноброве", жінка-трудівниця, страдниця-мати — рідні серцю поета.

З перших сторінок поеми "Відьма" перед нами постає страшний образ старої божевільної жінки, з якої сміються, якої лякаються люди. Але Шевченко застерігає:

Се не мара
Моя се мати і сестра,
Моя се відьма, щоб ви знали.

Так, кожна зневажена життям, бита неправдою жертва панської "ласки" для Шевченка — своя. Він плаче її слізьми, мучиться її муками, несе її недолю глибоко в серці. Та хіба для Шевченка можливий сторонній погляд на своїх героїв? Поетові, що не відділяє себе від народу, що "дивиться на людей душею", тонкому лірикові, якому відкриті глибини почуттів, йому особливо близькаі зрозуміла жіноча душа з її стражданнями і надіями, з її любов'ю і ненавистю.

Перечитуючи, поезію Шевченка, все виразніше чуєш його голос, відчуваєш, що поет тут, поряд. Він супроводить своїх героїнь всюди: то зажуриться разом з ними, то усміхнеться, то порадить.

Ох, лихо,
Лишенько, дівчата!
Мати стан гнучкий, високий,
А серця не мати, —

це говорить не нудний і холодний ментор, а добрий і мудрий батько:

Якби знала, що покине, —
Була б не любила,
Якби знала, що загине, —
Була б не пустила...
Якби знала!..
І то лихо —
Попереду знати,
Що нам в світі зустрінеться...
Не знайте, дівчата!
Не питайте свою долю!
Само серце знає,
Кого любить...

("Тополя")

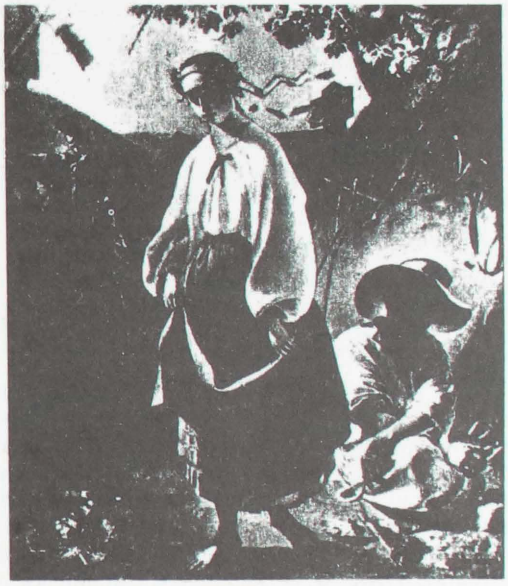

"Катерина". Картина. Т. Г. Шевченка, 1842 р.

В глибоко людяній поезії Шевченка відбилися різні звиви жіночої долі, різні відтінки почуття, різні емоційні типи. Тут і дівоча самотність, коли "нема з ким серцем поділитись" ("Не тополю високую", "Дівичії ночі"), і розпачливий зойк сироти "Ой, одна я одна", і тужний роздум про долю дівочої краси в світі "неправди і неволі" ("Маленькій Мар'яні", "Дівча любе", "І станом гнучим..."). У творчості Шевченка перед нами проходять ніби кадри з епопеї народного життя, створеної геніальним художником, і серед них чи не найяскравіші — це художньо типізовані моменти з життя української жінки, "матері" і "сестри" поета.

Молода кріпачка, що "на панщині пшеницю жала", годучи в снопах Івана-сина і забувшись у хвилинному сні, марить про "своє веселе поле". Сова, одна з тих численних матерів, чиїх синів вбила рекрутчина, —

Скалічені старі руки
До Бога здіймала,
Свою долю проклинала,
Сина вимовляла.

Шевченко завжди дає конкретну соціяльну адресу того лиха, яке гнітить його героїв. Це не просто абстрактне зло, вселюдське і незбориме, — в основі особистої драми Катерини і Оксани, Сови і Наймички лежить трагічна невідповідальність між народними інтересами і антинародним суспільним ладом, між волею бідного і правом багатого. Соціяльна нерівність непереборною перепоною стає на шляху до щастя, отруює радість кохання, а то й веде до фатального кінця: ніж жити з "нелюбим багатим", з "ворогом злим", краще вмерти і після смерті стати серед поля тополею, тонкою та високою до самої хмари.

Легше, мої любі, покриться землею,
Ніж бачить, як другий, багатий, старий,
Цілує за гроші, вінчається з неє...
("Мар'яна-черниця")

Улюблений, вистражданий поетом образ великої трагедійної сили — образ дівчини, збезчещеної паном, — міг народитися лише в атмосфері кріпосницької дійсності. Він одухотворяє всю творчість поета, поет носить його, "неначе цвяшок, в серце вбитий". На все життя вразила Шевченка доля його першого напівдитячого кохання — кучерявої Оксаночки, —

Т. Г. Шевченко. Автоілюстрація до поеми "Слепая".

гірка доля покритки, а для поета такої ліричної щирості, як Шевченко, особисті враження завжди мають величазне значення. Але, крім того, в цій гіркій долі схрестилися ті ворожі людині соціяльні сили, що грубо топчуть волю людини, підточують народну мораль. Недарма Відьма

дівчат научала,
Щоб з панами не кохались,
Людей не цурались.

Шевченко звертається до цієї вічно болючої теми не для того, щоб ще раз утвердити виплекану сентименталістами істину про те, що "і селянки любити вміють". Доводити це народний поет вважав би для себе принизливим. Він сягає до глибокого суспільного висновку про нелюдськість такого стану речей, при якому можливе зневажання гідності, наруга над почуттями. І в усьому ідейному комплексі його поезії вирішення цієї теми набуває революційного звучання.

Катерина, Оксана з "Слепой", Відьма, Марина — це все одна і та ж постать, один і той же тип в різних виявах, в різних видозмінах. Шевченкова Катерина належить до класичної галерії жіночих типів у світовій літературі. Безоглядне самовіддане кохання "як знало серденько", віра в любов і крах цієї віри, без якої не варто жити, — скількох людей хвилювала і хвилює, скількох художників надихала і надихає ця чистота і жіночність, що їй судилася найвища міра страждання.

Крижана вода приймає тіло Катерини, гинуть Оксана і Марина, але їхня загибель збуджує не тільки сльози і розпач. Сама смерть Катерини є вже викликом світові, в якому немає місця її любові. Оксана на порозі божевілля підпалює палати свого насильника. Марина зустрічає смерть як месниця "з ножем окровленим в руках". Шевченкова Відьма не схожа на матір із "Слепой", що покірно і приречено наспівує "псалом любимий", — вона вся горить ненавистю до розпусника-пана:

Я медведя водитиму,
А як найду ката,
То й спущу його на його.
Отойді, проклятий!..
Ні, не спущу. Сама його загризу...

Виплеканий Шевченком образ росте: все нові риси характеру, все нові грані вдачі дівчини-жінки-матері відкриваються нам. Не лише благородство почуття, а й свідомість людської гідності, мужність, вірність обов'язку. Не лише емоційно-побутові прояви цього характеру доступні поетові, він утверджує і героїчні його начала. Хлопець заступився за дівчину, яку мордував

"панич несамовитий", і за це поніс "з України аж у Сибір ланцюг-пута". А дівчина?

Де ж поділась?
Де? Помандрувала
За невольником убогим
У Сибір...

("Якби тобі довелося")

Сила і благородство характеру жінки найглибше виявлені в дорогому для Шевченка образі матері, матері-страдниці, матері-трудівниці з "твердими руками". Така Шевченкова Наймичка, все життя якої є великим подвигом материнства. Тоді, коли для неї, як і для Катерини, найвищим щастям було б піти з життя з його неправдою і огудою, вона знаходить в собі сили зберегти себе для життя — щоб її син не зазнав у світі сирітського шматка хліба, як зазнав його Катеринин Івась. Для того, щоб син ріс у достатку і щасті, вона позбавляє себе права називатися матір'ю, стає наймичкою, залишаючись матір'ю.

А коло дитини
Так і пада, ніби мати;
В будень і в неділю
Головоньку йому змиє,
Й сорочечку білу
Що день Божий надіває...
Дивуються старі мої
Та моляться Богу.
А наймичка невсипуща
Щовечір, небога,
Свою долю проклинає,
Тяжко, важко плаче;
І ніхто того не чує,
Не знає й не бачить,
Опріч Марка маленького.
Так воно не знає,
Чого наймичка сльозами
Його умиває...

Наймичка відмовляється бути весільною матір'ю:

Ні, Марку! Ніяко
Мені матір'ю сидіти:
То багаті люди,
А я наймичка...

Її устами говорить висока людська гідність: справжня мати не хоче бути тільки весільною матір'ю. Лише перед смертю відкривається вона синові. Достаток, родинні радощі, синівська любов — якимсь крилом торкнулися наймачки,

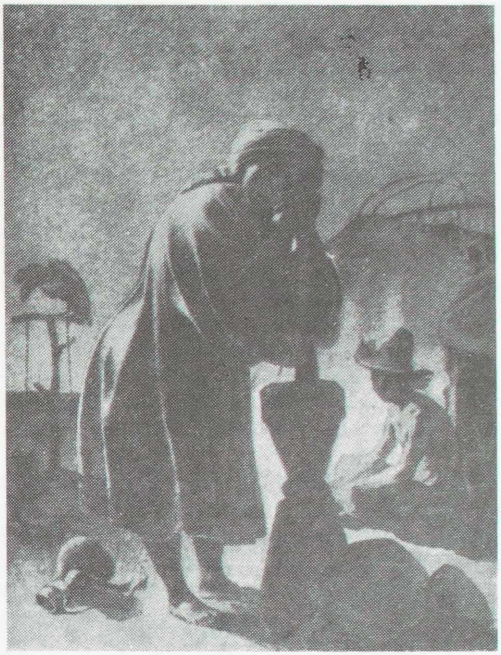

Т. Шевченко — Казашка зі ступою.
Сепія 1856.

але все це було не її, хоч належало їй по праву. Тому їй так важко умирати "в чужій теплій хаті".

Материнську любов Шевченко розумів не тільки як піклування про те, щоб синові "головоньку змити", а як велику турботу про те, щоб син зростав людиною. Материнська любов робить матір видющою, вона живе життям сина, росте разом із ним, переймається його думками і продовжує його справу. Мати Алкіда з "неофітів" "прийняла в живую душу світ незримий" свого розп'ятого за правду сина. Вона іде за ним в заслання:

Ідеш шукать його в Сибір
Чи теє... в Скіфію —

як живо нагадують ці слова про долю декабристок, які пішли за своїми чоловіками в їх холодну снігову тюрму! Мати Алкіда пережила сина —

І на торжища і в чертоги
Живого істинного Бога
Ти слово правди понесла.

Так і Шевченкова Марія понесла слово свого сина людям —

В людській душі возобновилась,
В душі невольничій, малій,
В душі скорбящій і убогій.

Шевченковій Марії з одноіменної поеми належить особливе місце серед численних переосмислень біблійної теми. Поет зводить Матір Божу з небес на землю і цим самим матір людську підносить до найвищих, до найсвятіших висот.

У нашім раї на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.
Буває іноді, дивлюся,
Дивуюсь дивом, і печаль
охватить душу; стане жаль
Мені її, і зажурюся,
І перед нею помолюся,
Мов перед образом святим...

З образом матері в Шевченка асоціюється все найдорожче, все найрідніше для нього. В його поезії живе і дихає образ матері-України, змученої, пригнобленої, але нескореної, в якій поет вкладає всю свою синівську любов і відданість.

Шевченко мріяв про торжество людяності, правди і коли стане можливим розвиток людини, вільної від гніту, приниження, нерівності, коли "мати усміхнеться, заплакана мати". Він пристрасно вірив, що "буде син, і буде мати, і будуть люди на землі".

Пам'ятник Тарасу Шевченку у Києві

Н. Божко. "По діброві вітер віє..."

ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Той не вмре, хто запалить в народі
Невгасимий вогонь сподівань,
Хто посіє насіння свободи
І палаюче зілля повстань;
Той ніколи не вмре і не згасне
Хто за правду — у вічнім бою,
Навіть долю зневаживши власну,
Йде на муки за землю свою.
О, Шевченку! У серці вогнистім
Сліз солоних важка гіркота.
Ти — душа непокірна і чиста,
Ти — надія і правда й мета,
Ти безсмертя, і щастя, і щирість,
Ти страждання, і сміх і любов,
Ти із серця народнього виріс
І у серце народне пішов.

Чую голос: "Кайдани порвіте!
Підіймайтесь, борітесь, раби!
Хай летить, бенкетує над світом
Непогасний вогонь боротьби!
Хай під зорі вогонь виростає
Хай розірветься неба шатро.
І розковане сонце устане,
Де клекоче ревучий Дніпро!"
Чуєш, батьку! Стрясяє плянету!
Чуєш, батьку! Ти з нами в бою!
Я тобі, невмирущий поете,
Своє серце у дар віддаю.
Подивися — в тім серці невпинно
Твоя пісня співа, мов вогонь...
Ти не тільки Кобзар України,
Ти співець і народу мого.

Самат Шакір. (татарський поет).

МУЗЕЙНІ ВІСТІ — ОНТАРІЙСЬКА ФІЛІЯ МУЗЕЮ С.У.К.

На знимці з ліва на право: О. Гамара — голова, С. Охітва, маґ. А. Троян, С. Степанюк, на фронті в білому І. Іваночко.

Вже 5-тий рік, як Міністерство Культури і Громадянства Онтарійно, нагороджує відзнаками і грамотами тих громадян, які вклали добровільну працю в розвиток культури і освіти Онтарійо. Кандидатів номінують суспільно-культурні організації, які вклали в культурноосвітню працю не менше як 5 років. За 5 років праці належиться грамота і металева відзнака, за 10 років грамота і срібна відзнака, а за 15 і більше грамота і золота відзнака.

Така церемонія відбувається дуже врочисто. Міністер громадянства дост. Джері Філіпс відкрив цю церемонію і склав подяку за таку корисну працю для Канади, з міністер культури Лілі Мунро висловив признання за вклад добровільної праці в канадську культуру, що є дуже корисне для суспільства Канади. Також промовляли інші достойники уряду.

В цьому році в Онтарійській Філії Музею, відзначено золотим відзнаками слідуючих осіб: Олю Гамару — голову Музею, Маґ. Анну Троян — заступницю голови Музею, Іванну Іваночко, С. Степанюк, а Ґльорію Охітву — миталевою відзнакою.

ПОРТРЕТ МУЗЕЙНИЧКИ
(На пам'ять Іванці Вахні, 22 квітня 1989 р.

У писанці
Ти бачила сліди всіх наших предків.
На килимах Твоїх
цвіли квітчасті гілки
і Берегиня
виводила безконечник життя.

У глечику із Косова
стояла золота пшениця і з маку цвіт,
який пригадував
Твоє буйне дитинство
на рідній не своїй землі.

На стіні під хрестом
висіла тарілка ще з дому
немов заповіт.
На покутті лямпада
осіяла обличчя ікони святої
якою Тебе в путь благословили,
і рушник
з червоно-чорними взорами рож
Тобі на долю стелили.

У різбленій касетці
заховане намисто й дукачі,
що ще прабаба носила,
і там на дні ще зберігся
пожовклий лист
Твого першого кохання.

На столі лежала книжка
взорів до вишиття,
де хрестики, низинка, яворівка,
полтавська гладь і мережки
виводили симфонії
квітчастої весни.

В твоїх руках сорочка
із рідного села,
про давнину шептала,
леґендами причарувала
душу Твою на віки —
до української краси.

Це стала Твоя стихія,
яку Ти як смолоскип несла,
щоб молоді покоління
ніколи не забули —
хто я.

Анна Троян.

СИМПОЗІУМ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В САСКАТУНІ

Симпозіум української мови відбувся в п'ятницю і суботу 21-го і 22-го квітня, 1989 року в школі святої Ґоретти в місті Саскатуні. Цей симпозіум був влаштований Провінційною Радою Комітету Українців Канади Саскачевану та ним займався координатор двомовного навчання при Раді, Яким Ковальський.

Завдання проєкту: вирішити плян популярізації та розбудови українсько-англійського навчання в Саскатуні, де тепер існують певні труднощі, як н.п. байдужність батьків, мало записано в програмі дітей, брак ресурсів, тощо.

Оплати за симпозіум 10 долярів. При реєстрації, учасники отримали пакет друкуваного матеріялу, в якому були брошурки, летючки, бюлетени і цікаві статті з англійських та українських газетах. Матеріяли реклямували навчання української мови в школах та університетах по степових провінціях Альберти, Манітоби і Саскачевану, описували батьківські організації та про долю української мови в діяспорі.

Прибуло 43 зареєстрованих учасників, серед яких були представники саскачеванського Університету і Департаменту Освіти. Поприїжджали з таких місцевостей: Айтюна, Блейк Лейк, Бюкенен, Вінніпег, Вішарт, Едмонтон, Йорктон, Канора, Норт Бетлфорд, Прері Ривер, Реджайна, Салт Коутс і Саскатун.

В п'ятницю відбулася реєстрація. Привітав учасників координатор Ковальський, а вступне слово подав директор школи святої Ґоретти Ед Вербіцький. Також вітав гостей голова батьківського комітету при школі святої Ґоретти Род Білак.

Яким Ковальський заявив, що підупадає зацікавлення вивчання взагалі мов спадщини, зменшується урядова фінансова допомога через економічні причини, та все існує змагання з французькою мовою і з тубільною наукою. Нам треба звернути увагу над такими викликами.

Директор Ед Вербіцький повідомив, що святкується десятиліття двомовної програми в Саскачевані, і також в Манітобі. Альберта святкує п'ятнадцятиліття. Хоч три тисячі студентів беруть участь у двомовній програмі по степових провінціях, в Саскачевані ця програма існує тільки в Саскатуні в школі святої Ґоретти.

Цього року в цій школі є 138 школярики у клясах від садочка до восьмої кляси. В садочку, розмова ведеться тільки українською мовою, цебто повного заглиблення української мови. Від першої до восьмої кляси ведеться двомовне навчання: ранком, предмети (як н.п. українська мова — граматика, читання, писання, література, суспільні науки, музика, физкультура, релігія) провадяться українською мовою. Пополудні, предмети (англійська мова, аритметика, наука) викладаються мовою. В шостій клясі, діти уже починають вивчати французьку мову дві години на тиждень. Дальше директор Вербіцький повідомив, що в місті шкільні автобуси привозять дітей під самими дверми школи, і після школи відвозять прямо до дому. Висловив признання і подяку Департаментові Освіти і Шкільній Раді за їхню підтримку.

Учителі тоді повели учасників симпозіум по школі побачити кляси і роботи студентів, бібліотеку і друковані матеріяли, та двомовні компютери.

На другий день в суботу, формальна частина симпозіум почалася. Д-р Соня Морис, філологічний психолог при Саскачеванському університеті, розповідала про досягнення та проблеми двомовного навчання. Проблеми деякі ось такі: немає способу міряти, чи діти досить знають у певній клясі, скільки від них треба сподіватись — нема лінійки; у вищих клясах обмежується прогрес для тих, котрі попередньо знали мову, коли це рівняється з тими, котрі взагалі мови не знали (причиною цього є брак відповідних книжок для дітей віку дев'ять до чотирнадцять, книжки які відповідають на їхні зацікавлення, на їхній рівень читання); певні помилки повторяються в клясі і студенти тратять уміння розрізняти граматичні відмінки, тощо. Треба знайти підхід до вчителювання, щоб діти самі більше розмовляли, і щоб вони чули українську мову не тільки від учителів, але від других дорослих.

З точки досягнення, було підкреслено, що двомовна програма дітям не є тягарем. Їм властиво лише вивчати другі мови, і що взагалі діти краще вчаться. Ті, що слабенько вчаться в цій програмі краще не будуть учитися в будь якій програмі. Діти двомовної програми більше жваві, бадьорі, веселі і кажуть, що їм подобається програма. В них виробляється добре почуття про українство і вони горді бути українцями.

Після цього, відбулася панельна дискусія в якій брали участь три представники батьківських організацій: Ґлорія Гарлів з Манітоби, Ліліяна Зубрицька з Альберти, Галя Сулятицька

САВЕЛЮ СТЕЧИШИН НАГОРОДЖЕНО ЧЛЕНСТВОМ ОРДЕНУ КАНАДИ

Липневе число (1, 1989) "Стар Фінікс" в Саскатуні помістив цікаву вістку у формі інтерв'ю про Савелю Стечишин, яку нагороджено Орденом Канади.

Орденом Канади нагороджують людей вельми заслужених з різних ділянок канадського життя, які своєю особистістю та вкладом своїх здібностей і працею причинились до збагачувань Канади, вкладаючи в її історію культурний, науковий чи економічний розвиток.

Савеля Стечишин широко відома серед українського та іншомовного суспільства в Канаді і поза границями, як суспільна українська діячка, журналістка, або радше працівник пера і живого слова, автор чотирьох солідних публікацій, автор багатьох статей в часописах і журналах з ділянок гуманістики, виховання, народного мистецтва, економіки та ін.

Крім участи в іншомовних організаціях, таких як ІВКА, Артс Борд, Федерації Канадських Жінок, Асоціації Домашньої Економіки, Федерації Університетських Жінок, Медія Клюбів Канади Асоціації Славістів, СФУЖО, особливу діяльність проявила у власній український жіночий організацій — Союзі Українок Канади.

Для Союзу Українок Канади Савеля Стечишин це його незмінна провідниця, його організатор, ініціятор, його ідеолог, для яких віддала довгі роки невпинної праці живим і писаним словом. Її називають піонеркою жіночого руху в Канаді. Вона є великий любитель українського народного мистецтва, до якого у великій мірі в Канаді причинилась своїм основним знанням і вкладом праці від 1926 року...

Досі, Савеля Стечишин була вшанована такими інституціями в Канаді: Почесним членством Союзу Українок Канади, Асоц. Домашньої Економіки, Шевченківською медалею від Комітету Українців Канади, Роком Жінки з нагоди Між. Року Жінки. Відзначення і грамоту заслуг одержала від міста Саскатуну. Колеґія св. Андрея при Ман. Університеті наділила її почесним докторатом. Відділ Союзу Українок Канади в Келовна Б.К. обрав собі її своїм патроном. З приводу 75-ліття Саскачевану уряд провінції вшановуючи 75 жінок, між якими є ім'я Савелі Стечишин.

Медалю і грамоту Ордену Канади Савеля Стечишин прийме в Оттаві в м. жовтні ц.р.

при школі святої Ґоретти, і з Саскатуну, Надя Прокопчук, учителька котра виготовляє програму для двомовного навчання. Описали свої організації, свої діяльності, проблеми та успіхи, і поділилися ідеями, як популяризувати програму через пресу, телевізію, радіо, як підступати до їхніх представників і.т.д.

Розвинулась дискусія над українськими публікаційними установами, щоб вони скоординували роботу між собою і обмінювалися ресурсами. Згадано було, що ієрархії церков збагнули теперішню ситуацію, і признаються, що вони мусять зосередитися над своїм обов'язком зацікавити батьків і дітей до вивчання української мови.

АФОРИЗМИ

Прийде нове життя, добро нове у світ.

І. Франко

У рідним краю навіть дим солодший.

Гомер

Усьому свій час і кожна річ має пору під небом.

Соломон

Якби ви вчились так, як треба,
Той мудрість би була своя.

Т. Шевченко

ВЕСНЯНА ВИСТАВА В ЕДМОНТОНІ

Як щороку, так і цього року, в Едмонтоні відбулася Весняна Вистава і чай Альбертської Провінційної Екзекутиви Союзу Українок Канади в суботу і неділю, 15-го і 16-ого квітня 1989 від 2-ої до 5-ої години по обіді в Авдиторії св. Івана.

Члени управи Альбертського Музею, разом з п-ом Мирославом і Любою Куць, по мистецьки виставили дуже цінні експонати убрання, сорочок, плахт, рушників, килимів, різьби та кераміки з Полтави. Панство Куць вже роками цікавляться українським мистецтвом і дотепер здобули надзвичайну величаву колекцію. Управа Музею вдячна їм за їхню працю як членам та за їхню щирість у цій виставі.

Голова Альбертської Екзекутиви, Надія Гиманик, як предсідниця програми, привітала гостей. Наталька Фарина — Кіт представила Марію Ткачук з Саскатуну, яка у своїм змістовнім слові офіційно відкрила виставку й чай. Марія Ткачук народилася в Альберті й виростала в Едмонтоні. Вона безперервно служила в управі нашого Головного Музею 53 роки.

Головним промовцем був д-р Дмитро Степовик, старший співробітник при Київським Інституті Мистецтвознавства Фольклору та Етнографії ім. М. Рильського. Д-р Степовник дав признання Мирославові й Любі Куць за їх цікаву збірку й заохочував їх до дальшої праці.

Філя Кругляк, голова відділу Союзу Українок Канади при Катедрі св. Івана, зложила подяку д-ру Степовикові, пані Марії Ткачук і п-ву Сергієві і Марії Єременко, які приграваали на скрипці й мандоліні для розваги гостей.

Відділ Союзу при Катедрі св. Івана займався дуже успішним продажем великодного печива. Філія Музею опікувалася розігравкою та продажем писанок і книжок. Всі п'ять відділів Союзу в Едмонтоні спільними силами заряджували чайне прийняття, де

Зліва направо: Мирослав Куць, Люба Куць і проф. Д. Степовик.

Голова філії Союзу Українок при Катедрі Св. Івана Кругляк складає подяку пані Марії Ткачук з Саскатуну.

гості мали нагоду погуторити.

Приємно було привітати Союзанок з Веґревілю, які приїхали з своєю головою, пані Мотрею Харук у суботу, як рівнож панство Василя і Марію Рожак з Редвотер, і Галю Маріянич з Тофілд, які загостили до нас у неділю. Провінційна Екзекутива все уважає, що особистий контакт в організаційній праці є важний і старається для цього скористати з кожної нагоди. Дякуємо Веґревілу і Редвотер за цю кооперацію. просимо інших відділів повідомити про свої свята і збори або сходини, а ми з своєї сторони будемо старатися вас відвідати.

Щире спасибі нашому дорогому преосвященому Владиці Іванові, о. прот. Равлюкові та духовенству, які звеличали нашу виставку й чай своєю присутністю.

Наталка Кіт

POETIC AND VISUAL WORKS BY TARAS SHEVCHENKO, A GREAT POET AND AN OUTSTANDING ARTIST

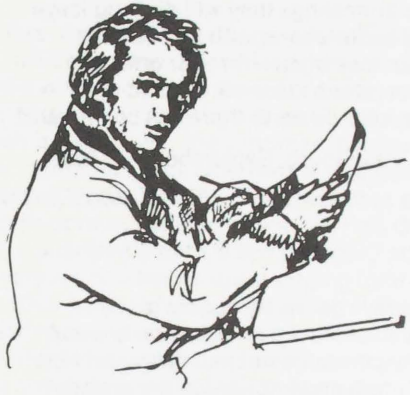

1814 — 1864

PEARLS OF POETRY

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ

Beside the hut the cherries are in bloom,
And May bugs o'er them dance ...
The peasants from
The fields return with weary step ...
'Tis late ...
The young maids as they go sing songs ...
At home
The tables have been laid, and supper waits.

A family at table sit without ...
Dusk slowly comes, the evening stars are out.
The daughter serves, but seems to take too long;
The mother is impatient and about
To scold, when lo! — a bird bursts into song.

The darkness cloaks the heavens overhead ...
Beside the hut her little ones to bed
The mother puts, and then, afraid that they'll
Not sleep, lies down nearby ...
The world seems dead;
All's still save for the maids and nightingale.

St. Petersburg,
between May 19 and 30, 1847
Translated by Irina Zheleznova.

FATE

You never played me false, O Fate,
You've been my closest friend always,
My brother and my sister too.
When I was yet a little tot
You took me to the sexton's school
To learn my letters from the sot.
"Just study hard, my boy", you said.
"And you'll be somebody in time!"
I listened, studied, forged ahead,
Got educated. But you lied.
What am I now? Yet never mind!
We've walked the straight path, you and I,
We've never cheated, compromised,
Or lived the very slightest lie.
So let's march on, dear Fate of mine
My humble, truthful, faithful friend!
Let us march on: there glory lies,
And glory is my testament.

(Nizhny Novgorod, February 9, 1858)
Translated by JOHN WEIR

* * *

The days go by, the nights go by,
The summer's passing; yellow leaves
Are rustling; light deserts the eye,
Thoughts fade away, emotions sleep —
All falls asleep. And I don't know
If I'm alive or barely so,
Just floundering about the earth,
For I know neither rue nor mirth...

Where art thou, Fate? Where art thou, Fate?
No fate have I at all!
If You grudge me good fortune, Lord,
Let evil fortune fall!
Don't let me walk about asleep,
A dead heart in my breast,
A rotten log upon the road —
A hindrance to the rest.
Oh, let me live, live with my heart,
And love the human race,
Or if not that... then let me curse
And set the world ablaze!
It's terrible to lie in chains
And rot in dungeon deep,
But it's still worse, when you are free
To sleep and sleep and sleep —
And then forever close your eyes
And leave not e'en a trace,

So whether you have lived or died
No whit of difference makes!
Where art thou, Fate? Where art thou, Fate?
No fate have I at all!
If you grudge me good fortune, Lord,
Let evil fate befall!

(Vyunyshcha, December 21, 1845)

Translated by JOHN WEIR

* * *

Hard is a captive's lot — aye, even
For one who never freedom knew.
A stranger's field I ploughed, 'tis true,
Yet 'twas a field, and now I'm driven
To such straits that as though 'twere Heaven,
So thirst I to embrace anew
That poor and wretched life... A curse on
This foolish head of mine! No person
Of sense would let fools make a fool
Of him, and in a dirty pool
His freedom drown... O thought most hated!
What if to live my life out fated
Am I far from my native sod —
To live... and love both men and God!

(St. Petersburg, between May 19 and 30, 1847)

Translated by IRINA ZHELEZNOVA

Wine was a potion Galileo
And Archimedes never drank,
While in the paunches of the monks
Poured holy oil... You, prophets, freely
Spread o'er the world and bags of grain
Gave to its wretched kings... No gain
The corn the kings have sown will bring them,
For beaten down by hailstorms stinging
'Twill be... Before they are conceived
The princelings they will die, and leave
The earth reborn, with its inhuman,
Brute foes of man for ever gone.
But mothers there will be, and sons —
Aye, here on earth there will be humans!

(St. Petersburg, September 24, 1860)

Translated by IRINA ZHELEZNOVA

* * *

The days go by, the nights go by...
I clutch my head and seek an answer.
"Why comes he not —," dismayed I cry,
"Oh truth and knowledge the apostle?"

(St. Petersburg, November 5, 1860)

Translated by IRINA ZHELEZNOVA
"News From Ukraine" No. 9, 1988

GERRY WEINER INTRODUCES BILL TO ESTABLISH DEPARTMENT OF MULTICULTURALISM AND CITIZENSHIP

OTTAWA — The Honourable Gerry Weiner on behalf of the Prime Minister tabled legislation today to establish the Department of Multiculturalism and Citizenship.

This initiative fulfills the Prime Minister's commitment made September 15 of last year. The Honourable Gerry Weiner, Secretary of State and Minister of State (Multiculturalism and Citizenship) will be responsible for the new department which will operate within existing resources.

It will deliver services in the program areas of multiculturalism, citizenship registration and promotion, literacy, voluntary action and human rights.

"This Bill establish a department which is central to the way we as Canadians see ourselves, and the way we wish to shape our future," said Mr. Weiner. "It is an integral component of our government's commitment to bring Canadians of all walks of life together, to realize the potential of the Canadian people."

The new Department of Multiculturalism and Citizenship has the primary responsibility for strengthening the solidarity of the Canadian people by enabling all Canadians to participate fully and without discrimination in the social, cultural, economic and political institutions of Canada.

Information:

Len Westerberg
Office of the Hon. Gerry Weiner
(819) 997-7788

ПОБАЖАННЯ МАРІЇ СТОРОЖУК

З нагоди дня народин Марії Сторожук, її родина улаштувала для неї несподіванку — прийняття, 16 липня 1989 р. З цього приводу, вітаємо Марію, довголітню членку і скарбника Відділу "Доньки Українки", і бажаємо їй щастя, кріпкого здоров'я та многих літ. В її честь складаємо пожертву на журнал "Промінь".

О. і І. Яремчук, А Ковальчук,
О. Ковальчук, А. Пуляк, Н. Вацик,
О. Михайлишин,
Тандер Бей, Онт.

HER MOTHER'S SONGS

IT WILL SOON BE 20 YEARS SINCE NINA MATVIENKO MADE HER DEBUT WITH THE HRIHORIY VERYOVKA UKRAINIAN FOLK CHOIR. THE HONORARY TITLE OF PEOPLE'S ARTIST OF THE UKRSSR WAS CONFERRED UPON HER LAST YEAR, THUS CONFIRMING HER NATIONWIDE RECOGNITION. THE FOLLOWING STORY IS ABOUT NINA MATVIENKO.

She was born in the village of Nedilishche, Polissia, which is famous for its singers. Nina was one of the eleven children born to Antonina and Mitrofan Matvienko. Although it was not easy to raise such a big family, their mother managed to teach her children to sing. Now Nina is a singer with the Ukrainian Folk Choir in Kiev, and her sister Valentina performed with the Cherkassy Folk Choir. "And yet, our mother's voice is still stronger," admits Nina. "Everyone first learns about singing from their mothers. Our mothers' songs help us to live and teach us wisdom. Here is what my mother said and I put it down in my diary: 'Village people enjoy either something very funny and witty or something very sad and earnest.' Or here's another quotation: 'What is substance? No one knows what it is. You will live until you die.' Very simple, as you see, and very exhaustive.

"My Mom is my best adviser. You cannot imagine how anxious I was to receive letters from her during my tours of France, Mexico, Canada, Portugal and almost all the socialist countries. Once, in Paris I received a letter from her. Together with another singer, Marichka Mikolaichuk (the wife of the popular film actor Ivan Mikolaichuk), we read this letter over and over again, recalling our Homeland."

I listened to Nina and could imagine that scene in Paris. Meanwhile, she continued:

"Once it occurred to me that although I had sung my mother's songs, they lacked my own individuality. So, I decided to continue studying. I graduated from the department of philology of Kiev University, where I studied with Valentina Kovalska (she now sings with the Veryovka Choir and is a member of the Matvienko-Mikolaichuk-Kovalska trio). ...But what does philology have to do with singing? Both deal with the language. I became more self-confident when I found I could create an imaginary world in words. I began to write verses. This helped me to understand folk songs better, because I think they incarnate a people's wisdom and will."

Every autumn, when Nina comes to her native Nedilishche in Zhitomir Region, the Matvienko

family all dig potatoes. At such moments Nina is happy, she can walk barefoot along the parched fields. She gathers potatoes by hands, that have been kissed by music enthusiasts in Paris. She does so not because her family could not do without her help, but because she needs to feel her roots in the land where she was born and where she spent her childhood.

She has to this day corresponded with many of her schoolfriends. It was at the boarding-school in Korosten where she decided to become a singer. But she first worked as a crane operator at the local chemical plant. At that time she started singing as an amateur. Nina tried to imitate the famous Russian singer Lyudmila Zykina, but without success. During her auditions for the Veryovka Choir School, Nina sang as they do in her native Nedilishche, thus dispersing any doubts that she would soon become a genuine singer. Success came within her first year at school when she became a soloist of the famous Veryovka Choir. She has been applauded in various parts of the globe, and some of our compatriots abroad who listened to songs from the Homeland could not help crying.

We should not be surprised to see her childishly clenched fists when she is on the stage — it helps her to keep control of herself (when she rehearses a *Lullaby* she cannot keep her emotions to herself and she does not even try to hide the tears that betray her feelings). No one can be indifferent when listening to lullabies by Nina Matvienko. She gives part of her heart to every song — be it a shchedrivka, vesnyanka, kolyadka (Ukrainian songs) or one of the other masterpieces of folk music in her diverse repertoir. She also performs popular songs, such as *Wild Ducks Flying* by Igor Poklad. But even these, when Nina Matvienko sings them, sound like folk songs thanks to her manner of singing and artistic flair.

As in the days of her youth, Nina's eyes are trusting and defenseless. One can easily hurt her and even more easily... make her smile frankly and benevolently.

Nina hums melodies and then sings them on the stage. She has an inborn feeling for images, so it is only natural that she tends towards poetry by the Spanish poet Federico Garcia Lorca. She has even set some of his poems to music.

When she returns home from tours abroad she is really happy:

"Thank heavens! I have returned home to my native land, to my Homeland! Enough of Mexican pineapples, sweet Canadian pickles and fragrant French perfumes. I know it is good now and it will always be good at home, because at home we can again rehearse selflessly without any time for getting self-satisfied. Our artistic director Anatoliy Avdievsky always warns us that we should not give way to self-satisfaction. He is a great musician. We follow every movement of his hands and head with utmost attention. When the airplane was about to land at Borispil airport, something moved in the very bottom of my heart, and suddenly I felt the scent of bon-bons my mother used to keep for me in the pockets of her jacket..."

Waiting for Nina at home are her children — Ivan and Andriy who already attend secondary school, and Antonina — the youngest who was named after her grandmother. Her husband Petro Honchar, an artist, is also waiting for her.

It is a real holiday when the entire family gets together.

After a short rest she will again plunge into her work, work that can be compared to that of a gardener. Like a gardener who takes care of trees, she takes care of folk songs.

Nina Matvienko is the most talented of the many talented singers of the Hrihoriy Veryovka Folk Choir. She is a favorite folk song performer.

Records of her songs, concerts by the trio of which she is a member, her awards (the Bratislava Prize which she won in a radio competition for tape recordings of European folklore, laureate of the USSR TV Festivals of songs), her work on film (in a short TV film she played the role of Katerina Bilokur — an outstanding Ukrainian folk artist), have won her nationwide recognition.

Nina Matvienko is more than just a singer. She is the embodiment of the best qualities of an artist and citizen. She is the pride of our nation.

Olexander Klimchuk,
"Ukraine", March 1986

———————

PRAY: It is the greatest power on earth.
LOVE: It is a God given privilege.
READ: It is the fountain of wisdom.
THINK: It is the source of power.
BE FRIENDLY:
It is the road to happiness.
GIVE: It is too short a day to be selfish.
PLAY: It is the secret of perpetual youth.
LAUGH: It is the music of the soul.
WORK: It is the price of success.
SAVE: It is the secret of security.

———————

TEN COMMANDMENTS OF HUMAN RELATIONS

1. Speak to people. There is nothing so nice as a cheerful word of greeting.

2. Smile at people. It takes 72 muscles to frown, only 14 to smile.

3. Call people by name. The sweetest music to anyone's ears is the sound of his own name.

4. Be friendly and helpful. If you want friends, you must be one.

5. Be cordial. Speak and act as if everything you do is a joy to you.

6. Be genuinely interested in people. You can like almost everybody if you try.

7. Be generous with praise and cautious with criticism.

8. Be considerate with the feelings of others. There are usually three sides to a controversy: Yours, the other fellow's and the right side.

9. Be eager to lend a helping hand. Often it is appreciated more than you know. What counts most in life is what we do for others.

10. Add to this a good sense of humor, a huge dose of patience and a dash of humility. This combination will open many doors and the rewards will be enormous.

THE NEW ENVIRONMENTAL PARTNERS FUND.

TOGETHER, WE CAN MAKE A DIFFERENCE.

Created by the Government of Canada, the Partners Fund will make $50 million available over the next five years for projects to help local groups protect, preserve, enhance and restore our environment.

Anyone can get involved.

If you're a member of a service club, community organization, environmental group or a school or youth group, discuss the Partners Fund with your leaders. If you have a good idea, organize your own group and apply to the Partners Fund soon.

How much can a Partner receive?

Partners can receive up to $200,000.00 over three years, depending on the size of the project. In keeping with the idea of partnership, the federal contribution is limited to 50 per cent of the total cost.

Environment Canada Environnement Canada

Many ways to be effective.

Clean up local parks, lakes or streams. Develop new community or office recycling programs. Use your imagination and get involved!

Apply soon

The first deadline for applications is September 1st, 1989 with awards to be announced in early autumn. Beginning in 1990, there will be three deadlines each year: March 1st; June 1st; and September 1st.

For more information or for an application kit to get your ideas into action, please write or call the Environment Canada office in your province or territory.

Manitoba, Saskatchewan, Alberta, Northwest Territories: Environmental Partners Fund, Environment Canada, Twin Atria #2, 2nd Floor, 4999-98 Avenue Edmonton, Alberta T6B 2X3

Phone: (403) 468-8073

ПОСВЯЧЕННЯ ХРЕСТА І ВШАНУВАННЯ ЧЛЕНОК

РОЗА. МАН.

День 28 серпня 1988 був дуже гарно відзначений і пам'ятний для членів громади св. Петра й Павла і членок Жіночого Товариства ім. Ольги Кобилянської в Роза, Манітіба.

На проєкт відсвяткування 1000-ліття хрещення України члени рішили поставити на пам'ятку камінний хрест біля церкви. Також при тій нагоді рішили вшанувати старших членок. У цей святочний день зийшлися члени й гості вранці до церкви. Дуже приємно було мати з нами о. М. Скрумеду й добр. Олю з Гамільтону які обидвоє походять з нашої Вайтівської Округи.

Перед Богослуженням о. Скрумеда посвятив свої нові ризи. Пані А. Лобар сама вшила, й подарувала зятеві. Богослуження відправив о. Скрумеда. Потім вийшли всі біля церкви, де хрест був відкритий й посвячений. Присутні тоді всі перейшли до народного дому, де членки приготовили смачний обід. По обіді відбулася коротка програма.

На програмі було відзначення членок відділу Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської за їх приналежність 50 років і більше — Анна Баран (60) Єлена Чубей (50) Єлена Сапек (50) років.

Вшановані членки були заквітчені корсажами та обдаровані грамотами.

Вшановані за довголітню працю членки: зліва направо: Лелія Капек, Олена Чубей і Анна Баран.

Голова Марія Чубей склала їм щиру подяку за те, що вони присвятили такі довгі роки для громадської праці й далі дають провід молодшим, заохочують любити, і шанувати свою Церкву, мову й культуру. Заспівали їм. "Многая літа" і закінчили святкування молитвою.

Марія Чубей

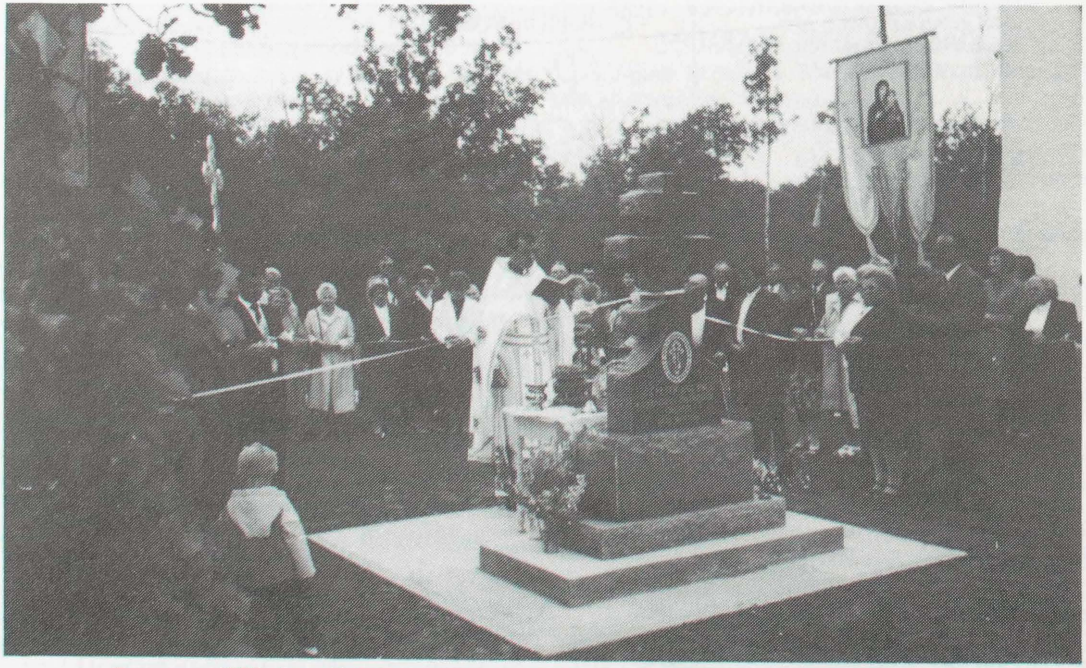

З проєкту 1000-ліття. Посвячення хреста Української Православної Церкви в громаді свв. Петра і Павла в Роза, Ман.

50-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА МАРІЇ Й ІВАНА ЮРКІВ

З нагоди 50-ліття подружжя батьків, їхні діти — Невил, Донна і Денис, разом зі своїми дружинами виявили ініціятиву вшанувати своїх родичів родинною гостиною, яка відбулася в їх домі у Вінніпезі дня 2-го липня 1989.

Марія, з дому широко відомої родини Павликів народилася в Кридор. Саск. Вищу школу закінчила в Саскатуні. Була питомкою Інституту ім. П. Могили, де виростала найсвідоміша молодь. По закінченні освіти, Марія Павлик учителювала в школах в Саскачевані.

Як учителька державної школи, поруч своїх обов'язків, коли вчила в українських осередках поселення навчала безплатно в українській школі по четвертій годині. Організувала й приготовляла з українськими дітьми концерти, а серед старших представлення, концерти і співати в церквнім хорі. Це була доба організування громадського життя на фармах.

Іван Юрків народився в Давфині. Коли покінчив школу, так званий " Гай скул" почав працювати у різних установах як підприємець. П-во Юрківи подружилися в Кридор, Саск. 1939 року, а замешкали в Давфині родиннім місці ювілята. Під час війни, обоє п-во Юрківи включилися у різні військові проєкти на допомогу Канаді у воєнних зусиллях. Висилали посилки воякам, гостили українських летунів у своїм домі та щиро цікавилися українським громадським рухом.

І так як раніше у Дафині, так і тепер у Вінніпезі п-во Юрківи беруть активну участь у всіх своїх українських організаціях і церкві, в СУС, Союзі Українок Канади, СУМК і КУК, в Червоному Хресті, Марія в Жіночій Раді (Women's Council). Марія була учителькою в школі Севен Овк (Seven Oaks) довгі роки, все була активна і тепер ще навчає в українській школі при Катедрі Пресв. Трійці.

В той час, коли прибули до Вінніпгу (1949) Іван Юрків був у будівельному комітеті Катедри Пресв. Трійці. Був головою Пров. Екзекутиви ТУС на Манітобу і головою громади Катедри Пресв. Трійці, був також в різних комітетах громади та Колегії св. Андрея.

Марія також була головою відділу ім. Лесі Українки, головою Провінційної Екзекутиви Союзу Українок на Манітобу, була в управі Централі Союзу Українок у Вінніпезі.

Всі троє їхні діти були сумківцями, були у проводі та брали активну участь в українських проєктах.

Найстарший син Невил (учитель) й його дружина Франя мають двоє дітей — їх син вже на 3-тім році університету, а донька перший рік університету.

Донна і зять Онищук мають дві доньки — Тамара перший рік університету, а друга Леся в Гай скул. Д-р Денис Юрків і його дружина д-р Линда мають троє дітей, які ще маленькі: П-во Марія та Іван Юрків склали подяку своїй родині за вшанування. Цей день буде для них приємно пам'ятним на ціле життя.

Донна Онищук, сини
Невил і Денис Юрківи

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО В КЕНОРІ, ОНТ.

Жіноче Т-во ім. Ольги Кобилянської в Кенорі, Онт. святкувало свій 60-літній ювілей 5-го березня 1989 р. в Читальні Просвіта ім. Тараса Шевченка.

Голова і предсідниця ювілею, пані Єва Мельник відкрила свято молитвою яку провів о. д-р С. Ярмусь, парох Православної церкви св. Володимира. Хвилиною мовчанки вшановано спочилих членкинь, патронки Ольгу Кобилянську й оспувательку Євгенію Ситник. Раніше відправлено панахиду в церквах за покійних. Пані Галина Дубенська піднесла тост королевій а по цім почався обід, що його приготовили і обслугували Лицарі Колюмба.

По обіді представлено головною стола: запрошена бесідниця п-ні Анна Вах, редакторка журналу "Жіночий Світ" з Вінніпеґу, Майор міста Канори, дост. К. Винклер із жінкою, перша голова жіночого То-ва п-ні Михаліна Зварич; перша рекордова секретарка Е. Ганчарик і перша контролька Михаліна Степаннюк; бувші голова: Ольга Романюк, Анастазія Кім, і Михаліна Степанюк, як також теперішній заряд: гол. Е.

☞

ВІДЗНАЧЕНА ГРАМОТОЮ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

В середу 12-го квітня 1989 р. був урочистий день для пані Михаліни Монастирської, довголітної членки Жіночого Тов. ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі.

В цей день пані Михаліна Монастирська була відзначена грамотою "Ґратуляцій" за 56 років відданої праці для Червоного Хреста, яку вручив їй посадник міста Вінніпеґу, дост. Билл Норі, в присутності гостей в Дір Лодж лікарні.

З цієї нагоди, наш Відділ висловив свої ґратуляції пані Монастирській і бажає їй доброго здоров'я на многії літа.

Анастазія Міщук — голова
Павліна Кривецька — кореспо. секр.

Михаліна Монастирська

Мельник, зас. гол. Г. Струк; рекордова секр. М. Гала, фін. секр. Вікторія Кондрат і касирка Анна Кіт.

П-ні Е. Ганчарик перша секр. Т-ва дала короткий перебіг Т-ва за 60 років: були трудні часи через "діпресію", але була також активна участь на культурному полі — Рідна Школа проводилася, були вечерки, де членкині брали участь у вшивках, у писанні писанок і веселились рідною піснею; від бували концерти і ходили щедрувати.

Касирка В. Кондрат виголосила жертви на ріжні ціли за минулих пять років в сумі $10,800. Найбільший жертви були на Льокальний шпиталь, музей і "Angic Barnard Cancer Fund".

Слідували відзначення членкинь: Вікторія Кондрат — 50 літня членка; Анна Манюк, Евгенія Барчук, Франка Заблоцька, Михаліна Павон, Анна Кіт, Маргарета Гала, Евгенія Брикайло — 40 літ і більше: Павліна Волошин, Юзя Степанюк, Евгенія Українець, Ольга Михалюк, Петриля Ратушняк, Анна Голіброцька, Галина Вібер, Христя Лейсі — 15 років і більше.

Було зазначено, що Христя Лейсі є третя генерація членкиня; другої генерації є такі членкині: Е. Ганчарик, В. Кондрат, Е. Мельник, Орися Романюк, Евгенія Українець, Юзя Степанюк, Олеся Филипс, Марія Страва і Галина Дубенська.

Концертова програма слідувала: Николая Еліот Дубенська і Богдан Василишин з Вінніпеґу відспівали 7 народних пісень: Майор міста дост. К. Винклер склав привіт міста Кенори і сказав, що Жіноче Т-во відограло велику ролю у розвитку нашого міста і побажав дальшого успіху; голова читальні Просвіта Антін Ратушняк у своїм привіті сказав, що все була співпраця із Жіночим Т-вом, і подякував за то що не давно піднесли кошта за малювання залі і плянують вложеня нової підлоги.

Панна Орися Романюк представила головну бесідницю пані Анни Вах з Вінніпегу. Вона дякувала за запрошення на Ювілей і також перебігла працю Т-ва і зложила членкиням велику пошану за їх щиру працю на рідному полю, де вони проводжують своє рідне слово і рідну культуру і передають своїм дітям.

М. Гала подякувала п-ні А. Вах за доповідь. А. Ратушняк, гол. Просвіти вручив їй Ювілейну книжку Читальні Просвіти. На кінці предсідниця з приємністю привітала М. Зварич, котра могла бути присутня і п-ні Н. Струк вручила їй китицю квітів.

П-ні Юзвишин, членка з Винніпегу сказала пару слів і з нагоди Ювілею і відспівала пісню для веселости присутнім.

Предсідниця подякувала Лицарям Калюмба за приготовлення і поданя обіду, свому Ювілейному комитетові, п-нна Орися Романюк, п-ні Анна Горбата, Галина Дубенська, бесідникам, співакам з Винніпегу і Давидові Струкові, що набув "видіо" "Ruth Bowiec" від преси і всім учасникам і гостям.

Ювілей закінчився співом "Ще не вмерла Україна".

Е. Мельник, голова
М. Ґала, секр.

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА В КЕЛОВНА, Б.К.

Відділ ім д-р Савелі Стечишин в Келовна, дня 9-го квітня ц.р. о год. 2-ій по полудні влаштував прийняття в залі церкви для нових членок та вшанування Розалії Олеськів за її 40-літню працю в Союзі. Зійшлося гарне число гостей. Заля була гарно прибрана, на застелених столиках були живі квіти від Галини Новосад і Теодора Дубик, а на головнім столі квіти від Марії Гарасим.

Референтка членства Катерина Бартко привітала гостей і членок. Хвилиною мовчанки вшановано пок. членок. В програму входила промова голови пані Ґені Свенарчук, яка говорила на тему завдань Союзу

Українок Канади, підкреслювала потребу плекати українську культуру та брати активну участь в житті нашої організації. Пані Розалія Олеськів говорила про членство з місцевостей, де вона проживала. Відтак референтка приступила до приймання нових членок, якими були — Леся Лукинчук, Емілія Токарик, Марія Кулібаба, яка представила їх. Голова відділу вшанувала їх корсажами, а присутні гості щиро привітали їх оплесками.

Другою точкою на програмі було моделювання жіночої ноші "Делардз" і "Еґню Шуз". Зорганізуванням цієї вистави занялись Галина Новосад і Марія Клевчук, Голова виконувала обов'язок коментатора. Членки, що брали участь у моделюванні: Ксеня Берковська, Марія Клевчук, Анна Трофаненко, Корниля Сушельницька, Катерина Бойко і Домка Кевериґа. Голова пані Ґ. Свенарчук подякувала управительці "Делардз" та подарувала їй писанку. Фотознимкою займалася Катерина Швець.

По загальнім співі під проводом Г. Новосад відбулось чайне прийняття. Чай наливали дві бувші голови відділу — Розалія Петращук і Анна Шепель. Референтка Бартко мала до помочі того дня К. Сушельницьку, М. Світик і К. Берковську. Допомагали також членки з канапками і тортом — Н. Іванишин, Е. Павлюк, Т. Дубик і Д. Костюк.

Наш відділ вдячний всім тим, котрі брали участь та причинились до успіху того дня.

Анастасія Ратковська, секр.

ВШАНУВАЛИ ПОСЕСТРУ ВАЛЕНТИНУ ПОЛІЩУК

15-го червня, раннього полудня зібралося вісім близьких приятельок Валі, щоб за чашкою чаю побажати їй доброго здоров'я і довгих років у день 70-ти ліття.

Маленьке помешкання Валі наповнилося гомоном, жартами. Спільно помолилися і піднесли келих шампанського за здоров'я Валі. Від присутніх вручила скромний подарунок Віра Новицька, а Тетяна Педенко піднесла китицю червоних гвоздиків.

За багатим на страви столом полилися приємні розмови, спогади про роки спільної праці при громаді, у відділі. Переносилися спогадами в далеке минуле, в молодість на рідній Україні, в часи тяжких переживань у Німеччині, Бельгії, перші роки життя в Канаді, гуртування навколо новоствореної церковної громади в Лондоні...

Валя є членкою відділу ім. Кн. Ольги, в свій час була членом Управи, виконуючи різні обов'язки.

Ніколи Валя не відмовлялася від праці: до чого б не готувалася громада чи відділ, Валя поспішала з допомогою.

Скоро пролетів післяобід за спогадами — веселими і сумними. Пізнім вечером розходилися по домах з вдячністю Валі за гостину та з щирими побажаннями всього кращого. На довгі роки, Валю!

Від себе Валя присилає $15.00 на пресфонд "Променя".

Присутня

У пам'ять мого дорогого мужа **Миколи Михальчука,** який упокоївся 20-го грудня 1982 р. складаю замість квітів $10.00 на журнал "Промінь", а $15.00 на передплату.

Дружина Дора Михальчук
Ст. Михаїл. Альта

———————

У незабутньою пам'ять моєї дорогої мами **Парані Гладинюк** — упокоїлась в Ніяґара Фалс 2-го серпня 1988 р. замість китиці квітів складаю $50.00 на журнал "Промінь".

Наталя Гладинюк,
Ніяґара Фалс, Онт.

———————

Кладу китицю квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Костів** — упокоїлася в Ґрімзбі, Онт. 13-го березня 1989 р. в її пам'ять складаю $50.00 на журнал "Промінь".

Наталя Гладинюк.
Ніяґара Фалс, Онт.

———————

Членки Відділу Союзу Українок ім. Ольги Басараб, в Тандер Дей, Онт. складають $15.00, замість квітів, на журнал "Промінь" у світлу пам'ять членки, **Марії Гричижин,** яка упокоїлася 4 липня 1989 р.

Хай з Богом спочиває. Вічна їй пам'ять!

А. Мирфі

У п'яту річницю мого дорогого незабутього сина **Михайла**, який залишив нас у великому смутку 14-го липня 1984 року засилаю на журнал "Промінь" $60.00 на нев'янучий вінок.

Вічна йому пам'ять!

Мама Марія Золкевич з родиною.
Попларфілд. Ман.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ВАНКУВЕР, Б. К.

Річні збори відділу відбулися в неділю 27-го листопада 1988 р. в присутності 34-ох членок. Збори відкрила і провадила ними голова Емілія Чуйко, секретарка — Галя Загоруйко, Прот. Віктор Лакуста провів молитву та хвилиною мовчанки вшанували покійних членок відділу.

За минулий 1988 р. відійшло у вічність чотири членки: Анна Середа, Марія Лобай, Франя Бойкович, Марія Яхтемійчук. Вічна їм пам'ять!

Прибуло нових чотири членки, яких ушановано і вручено статут С.У.К. Секретарка прочитала протокол з минулих річних зборів, звіти урядниць і голів комітетів були видруковані і роздані членкам, це нам заощадило багато часу.

Діяльність за 1988 р: Відбулося сім місячних зборів і чотири засідання заряду. В лютому місяці влаштували свято Лесі Українки і чайне прийняття, дохід переслали на журнал "Промінь". Проєкт відділу в Ювілейному році — Хрещення України, членки рішили набути образ святої Ольги, так як громада придбала образ святого Володимира.

Виповнюємо річний бюджет до Централі та передплачуємо журнал "Промінь". Висилаємо делеґаток на з'їзд Союзу та інші з'їзди. Даємо фінансову допомогу нашим С.У.М.Ківцям та дітям Української і недільної школи, як також приготовляємо перекурси під час оказій; свята Миколая, День Матері, випродаж Великоднього печива, писанок, та українських страв. Допомагаємо в приготуванні обідів, бенкетів (кейтерінґс) на різні оказії. Подаємо каву і печиво в неділю після служби Божої.

Наші членки дбають про порядок і красу в храмі. Комітет мистецтва і надалі продовжує демонстрацію писання писанок по всіх осередках міста і околиць під час Великоднього посту. Продаж куховарської книжки продовжується.

Багато членок відділу співають в церковному хорі, та брали участь у святкуванні "Хрещення України", яке відбувалось в м. Торонті і Гамільтоні як також в Саскатуні.

Співпрацюємо з Провінційною Екзекутивою на Б.К. В жовтні місяці під час їхнього З'їзду подали обід, вечерю, каву і вислали своїх делеґаток. Висилаємо допомогу українцям до Бразилії, та беремо активну участь в багатьох інших підприємствах.

УПРАВА ВІДДІЛУ НА 1989 РІК

Уступивша голова — Емілія Чуйко, голова — Вікторія Пушка, 1-ша заст. голови — Савеля Стасюк, 2-га заст. голови — Одарка Соджонкий, 3-тя заст. голови — Марія Русняк, рекордова секрет. — Галя Загоруйко, Заст. рекорд. секрет. і членство — Лелія Митрук, Кореспон. секрет. — доброд. Маруся Лакуста, касирка — Евгенія Яремко.

Референтки: С.У.М.К. старші — Лідія Гузик, молодший СУМК — Галя Ахтемійчук, Бібліотека і Архіви — Емілія Чуйко, Олена Дзюбенко, Недільна школа — Славка Катник. Референтка "Променя" Маргарета Ременда. Представниці КУК, — Марія Вакалюк і Галя Токарик. Жіноча Рада — Настя Воробець, Лілія Митрук, Галя Токарик, Вікторія Пушка.

Комітети: Містецтво — Настя Заведюк і Славка Шомей. Культурно-освітній — Марія Вакалюк і Люба Мануша. Добродійна праця — Стефанія Шульган, і Марія Русняк. Соціяльний коміт. — Стефанія Шульган — голова, Настя Трофаненко, Анна Головата і Марія Стівенс.

Сестриці: — Марія Кульба, Емілія Чуйко, Стефанія Шульган, Евгенія Яремко.

Контрольна комісія, — Стефанія Шульган, Люба Мануша і Дорис Смит.

Галя Загоруйко,
рекорд. секретарка.

ВІДДІЛ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ

РОБЛІН, МАН.

Річні збори Відділу відбулися 7-го грудня 1988 р. в церковній залі в присутности 21 членок. Збори відкрила голова пані Юлянна Данилюк молитвою. Вшанувала хвилиною мовчанки відійшовши у вічність членок, відспівали їм "Вічна Пам'ять".

Секретарка прочитала звіт зминулих річних зборів, голова подала звіт цілорічної праці. Комітети здали звіти.

Діяльність за 1988. Відбулося 10 місячних зборів, видали вечерю для членів від Садівницького Т-ва, мали продаж Великоднього печива, чай і розігравку ковдри. Відбули Спільне Свячене, виробили ще куховарських книжок, відсвяткували наш храм і разом відсвяткували 1000-ліття Хрещення України у Святу Православну Віру, де ми посвятили пам'ятника. Ми брали участь у місцевім 75-літнім ювілею, де ми мали чай і давали традиційне печиво і склали "віз" для паради. Наші членки гостили "День народження" прийняття у Старечому Домі, і приготовили курячу вечерю. Вислали делеґатку на провінційний з'їзд і влаштували осінній чай, базар і знов брали участь у „мілс вілс". Відвідали хворих у шпиталі. Відсвяткували роковини Лесі Українки, Тараса Шевченка, День Матері і свято Першого Листопада.

Касирка пані Настя Столярчук подала фінансовий звіт. Приходи в 1988 р. були $14,354.68. розход $9,984.87. в касі осталося на рік 1989. $3,169.81

Товариство зложило пожертви на такі цілі: на церкву $3,000.00, організаційний фонд Союзу $75.00,

стипендійний фонд $75.00, фонд Св. Володимира для Архіву $1,000.00.

Заряд відділу на 1989 рік: голова — добр. Оля Демчук, 1-ша заст. голови — Петруся Буґера, 2-га заст. голови — Дорис Курчак, секретарка — Олена Клемецька, касирка — Настя Столярчук.

Освітньо-Культурний комітет — Анна Горбай, Леонтина Піць, і Оленка Клемецька.

Референтка журналу "Промінь" — добр. Оля Демчук.

Контрольна Комісія — Петруся Буґера, Дорис Курчак і Мирослава Яцюк.

Сестриці — Павліна Буґера, Дорис Курчак, Оленка Клемецькі, Била Проник, Почесні — Марія Проник, Текля Феденюк, Марія Швайківські і Раїхта Лунґал.

Телефонічний комітет — Павліна Курчак, Марія Антош і Анастасія Болозюк.

Відвідування зворих — Павліна Курчак, Лена Козменюк і Юліянна Данилюк.

Базаровий комітет — Марія Королюк, Петруся Буґера, Анастазія Болозюк і Савеля Пуршеґа.

Оголошення — Вікторія Борден і Юлянна Данилюк.

"Мілс он вілс" — Павліна Курчак, добр. Оля Демчук, Настя Столярчук, Бела Пронек і Марія Антош.

Членки відділу бажають редакції журналу "Промінь" найкращих успіхів.

добр. Оля Демчук — голова
Оленка Клемецькі — секретарка

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ОВКБУРН, МАН.

Річні збори відділу відбулися 8-го листопада 1988 року в Українськім Народнім Домі в Овкбурн. Присутніх членок було 12. Збори відкрила голова Анна Баклащук молитвою "Царю Небесний" та відспівали Вічна Пам'ять за покійних членок. Пресідницею зборів була Анастазія Грицак, секретаркою Настя Грицак.

Секретарка Марія Старенька прочитала звіт минулих річних зборів. Касирка Анна Друль здала цілорічний фінансовий звіт. Голова Анна Баклащук у своїм звіті сказала, що членки поклали багато праці через цілий рік і склала їм щиру подяку за таку добру кооперацію та побажала членкам кріпкого здоров'я далі в згоді працювати. Хоч членки більшість в старшім віці, але стараємось виконувати працю по своїй змозі.

Рік від року наш обов'язок є ходити колядувати разом з членами церкви під час Різдва. Все відвідають дім для старших з колядою та подарунком в Шов Лейк, і раз в рік для мешканців Морлі Гом видають перекуску на їхній День уродин.

Наші молодші членки працюють при Релігійній школі разом з отцем і Добродійкою Подтепами. Також занимаються танцювальною групою де покладають багато праці. Приготовили концерти Св. Миколая, другий співом і танцями, та День Матері з релігійною школою. Членки брали участь відсвяткованих 1000-ліття Хрещення України, де зібрались 6 громад округи Овкбурн.

Мали веснаний чай та продаж Великодного печива і розігравку, приготовляли вечері, обіди на різні підприємства. Продавали квітки для Музею. Відвідуємо хворих по лікарнях і по домах. Вислали делеґатку на Окружний з'їзд до Давфину, Ман. Дали жертви на Український Народний Дім 1500.00, ґрадуантам 50.00, Лаєн Клюб на Телетон 25.00. Виповнили свій бюджет до Централі та інші жертви.

Заряд відділу на 1989 рік: Уступивша голова — Анастазія Грицак, голова Анна Баклащук, заст. голови — Савеля Слонь, секретарка — Марія Старенька, касирка — Анна Друль, фінан. секретарка — Маргарета Маційовска. Контрольна комісія: Катерина Швалюк, Галя Ваврик, Лиліян Ґенза. Комітет хворих — Савеля Слонь, Ґеня Матієшин, Филас Туткалюк, Галя Ваврик, Евлин Польова. Господині — Марія Мануляк.

Анна Баклащук, голова

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки провів успішну працю в 1988 році. Відділ начисляє 48 членок. Відбували місячні збори, крім двомісячної відпустки літом, як також сходилися на засідання, коли потреба вимагала.

Головні проєкти праці за рік включали: Осінній і весняний чай та продаж печив, Весняною порою сходилися пекти паски й колачі. За минулий рік приготовляли підприємства як: спільне свячене, 2 пущень, День Подяки, похоронні обіди й перекуски. Восені, ми гостили Провінційний Зїзд Союзу Українок. Дві делегатки офіційно репрезентували наш відділ на цім зїзді.

На добродійні цілі: Членки ходили колядувати, прихід з чого був на місцеву церкву. Збирали фонди на поборювання рака. Розвозили їжу, так звану — "Мілз ан Вілз" для старших віком і немічних.

Замість розвозити свячене на Великдень, цього року членки відвідали особисто мешканців у домі для старших "Ривер Гайтс Лодж", де мали для них програму великодних пісень, а також подали перекуску. Заплатили за вінок у пам'ять Полеглих Вояків на світових війнах. Висилаємо картки побажань виздоровлення і співчуття. Відвідуємо членок у лікарні. Членки вишивають речі на базар, у червні брали участь у хорі, а також допомагали у приготованні на ювілейне святкування Хрещення України. Сходилися чистити церкву і залю.

На запрошення склали привіти і брали участь у святкуваннях 60-літнього ювілею відділу ім. Ольги Кобилянської у Виткові. Разом з парафіянами округа відбули прощальний обід і програму перед виїздом прот. о. Миколи, добродійки і Тані Стеценків.

Давали фінансову допомогу на слідуюче: для місцевої Української Православної Церкви. На будивельний дім оселі Зеленого Гаю. Спонсорували студента на літній курс. На Інститут П. Могили, для КУК і СУС. Вручили стипендію на танцювальний фестиваль. Висилали пожертви на нев'янучий вінок до "Променя". Продавали білети для музейної і провінційної розігравки.

На річних зборах було вибрано заряд на 1989 рік — Уступаюча голова — Ольга Бицкал, голова — Катерина Малицька, 1-ша заст. голови — Оля Ружецька, 2-га заст. — Ірина Олешко, 3-тя заст. — Ліна Колиняк, секретарка — добр. Леся Удод, заст. секрет. — Докія Кіндрачук, касирка — Тетяна Левчук. Контрольна Комісія — Анеля Ничик, Севеля Лазарович, Марія Дмитрук.

Референтки: музею — Ольга Бицкал, журналу "Промінь" — Катерина Малицька, Добродійного Комітету — Геня Галевич, Архіву — Даниїла Бицкал, Печива — марія Дмитрук і Тетяна Шевчук, Бібліотеки — добр. Л. Удод. Культ-освітня — Савеля Лазарович і Марія Саранчук.

Ольга Бицкал, уст. голова
Марія Саранчук, уступ. секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ФОВМ ЛЕЙК, САСК.

Річні збори відділу відбулися 30 листопада 1988 р. у церковній залі Захід Сонця. Збори відкрила голова пані Крикливіч молитвою "Достойно є" і хвилиною мовчанки вшановано пок. членку Ярину Благут. По цім членки заряду здавали звіти діяльности.

Фінансові прибутки були з приготовання бенкетів, весільних прийнять, похоронних обідів і поминальних перекусок. Влаштовано Великодний чай, базар, продаж ручних робіт та печив та осіння вечеря у жовтні.

До кухні відділ набув автоматичну машину для миття посуду, дали допомогу церковному зарядові купити охолоджувача до залі і кухні, (air condition), жертвували на Український Музей в Саскатуні і дали речі до їх кіоску. Пожертви дали до Колегії св. Андрея, Оселі Тризуб, Інститут П. Могили і дали $200.00 на літні курси, провінційний і стипендійний фонд та інші льокальні добродійні пожертви. До шпиталю передплачуємо "Український Голос" і до мешкання "Сеньйорів" подарували годинник. Дали фінансову допомогу юнакові, що в нещасливім випадку втратив руку та дали достатню допомогу церковному зарядові.

Членки вшили гарну ковдру на продаж через білети на базар. В січні приготовили Святу Вечерю для мешканців у Норсінс Говм, а на Великдень занесли Свячене. Ми брали участь у "бовлінґ" та фестивалі Колядок. В грудні ми мали членську вечерю в ресторані де обмінялися святочними подарунками.

У липні ми приготовили вечерю для членів та їхніх родин і мали гостя п. Круника, який висвітлив прозірки з подорожі по Бразилії. Видали храмовий обід при допомозі членів громади, спільне свячене, відослали 14 пачок уживаної одежи до Бразилії.

Влаштували членський чай, на якому вшанували трьох членок — Домку Колибабу, Катріну Чайковську і Вероню Гаррас за 25 років праці вручивши шпильку 25-ліття. Сповнили свій повний бюджет до централі Союзу Українок Канади.

Заряд відділу на 1989 р.

Пані Анеля Лазецька як вибрана голова була від зборів до травня і виїхала до Саскатуну, а місце голови забрала пані Крикливіч, 1-ша заст. голови Домка Колибаба, 2-га заст. Василина Ілюк, касирка Савеля Чокорлан, секретарка — Вероня Гаррас.

Бажаємо редак. Н. Когуській доброго здоров'я і всім працівникам журналу "Промінь" продовжувати працю нашого дорогоцінного "Променя"

Ґ. Крикливіч, голова
Віра Гаррас, секрет.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

В СУРРІ, Б.К.

Річні збори відділу відбулися в неділю 27-го листопада 1988 у першій годині по полудні. Присутніх членок 30. Збори відкрила голова Василина Бонар, привітала членок і попросила о. Ізидора Ворончака до молитви. Хвилиною мовчанки вшановано пок. членок. Предсідницею зборів була Анна Шевчук, а секрет. Анна Сигикало.

Секретар Ілена Ткачук прочитала протокол з минулорічних зборів. По цім слідували звіти управи відділу та комітетів з річної діяльности. Звіт діяльности здала голова В. Бонар. Багато праці було того року. Голова подякувала управі, комітетам та членкам за співпрацю і добру кооперацію. Впродовж року відбулось 10 зборів і одно засідання. Касирка Марія Антонішка звітувала фінанси і подякувала за довір'я.

Членки відділу брали участь у різних підприємствах і давали допомогу різним організаціям місцевим, як пачки різдвяні дитячого шпиталю, фонд спадщини, Між. Амнестія, Інститут Св. Івана, орган. фонд, Промін, З'їздовий фонд СУС, Музейний, іміграційний та багато інших. Вислали дві посилки до Бразилії. Відділ умеблював парафіяльну резиденцію нової хати. На проєкт 1000-ліття відділ виплатив Анні Сигикало $1,900.00 за вишивання нових хоругов до церкви. Влаштовано випродаж великодного печива. Вислано делеґатку на Пров. З'їзд. Сестриці чистили й доглядали церкву та держали все в добрім порядку.

Заряд відділу на 1989 рік: голова — Василина Бонар, перша заст. — Оксана Крулецька, друга заст. — Анна Шевчук, рекор. секр. — Ілена Ткачук, кореспонд. сект. — Анна Собул, касирка — Марія Антонішка, заст. касирки — Гелена Куяк. Контрольна комісія: Вікі Гишка, добр. Ворончак, Неті Голонко.

Сестриці: Ровзі Скакун, Ольга Ганкевич, Марія Ґрекул, Вайлет Гричук, Ема Василович, П. Найдиш і Марія Пикет.

Кольт.-освітній комітет — Анна Залубняк. добр. Ворончак і Марта Лебедович. Мистецтво — Марія Манюк, Марта Лебедович, Адрей Бойл, Викі Гишка, Ровз Скакун, Марія Антонішка.

Соціяльний Комітет — Пані Гунчак, Р. Скакун, Н. Голонко, Марія Ґрекул, В. Гишка, П. Сорока, О. Ганкевич. Шафа — Н. Скакун, І. Ткачук. КУК — А. Залубняк, Марія Антонішка. Жіноча Рада — М. Антонішка, добр. Ворончак, А. Шевчук, Ілена Ткачук, А. Собул. Архіву — М. Антонішка, А. Залубняк, М. Лебедович. Тел. ком. — Д. Гампул, В. Гишка, В. Стрийська, "Промінь" — Марія Манюк. Похоронні обіди — А. Собул.

По зборах відспівано "Достойно" є. Збори закінчено вечерою в ресторані.

Василина Бонар, голова
Ілена Ткачук, секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ОТТАВІ

ОТТАВА, ОНТ.

Річні збори відділу відбулися 1-го лютого 1989 р. Головою вибрано Зору Луцик-Джексон, заступницею добр. Ґеню Божик і Василину Даркович. Рекордовою секретаркою Матильду Лазарович, а кореспонденційною Галину Михальчук. Касиркою осталася Катерина Мосійчук. Існують також комітети: Соціяльний складається з декількох жінок, які по черзі приготовляють рокові обіди, храмове свято, базарі, а у цьому ювілейному році було ще значно більше імпрез. Тими жінками є: Галина Желем, Катерина Лящевська, Марія Пустяк, Галина Ґанін, Валентина Савченко і Катерина Лящук. Ведеться також бінґо, хоч невеличке, але у комітеті працюють жінки, а також ведуть крамничку, де продають також перекуску. Малою крамничкою українських експонатів займається Ольга Ільченко і Гавелок. Є і культурно-освітній комітет, в якому ведуть працю Анна Пилипчук і Люба Шумська. Вони організують свято Лесі Українки, виставку книжок, пишуть малі реферати, тощо. Референткою "Променя" є Галина Михальчук. Вона дбає за передплати, збірки на фонд журналу, дописує, пересилає платні оголошення. Референткою СУМК-у є добр. Божик і Рая Боровська.

Майже щороку відбувається тут з'їзд молоді СУМК, переводяться релігійні і культурні семінарі з молоддю, відбувається традиційне ковзання на каналі, та веселі вечірки. Вибрано також представників до КУК, це Зіна Кислиця і Люба Подольська. Представниками до Суспільної Служби є Люба Подольська і Катерина Мосійчук. Існує комітет відвідування хворих, де дуже працювали Василина Даркович і допомагала Віра Чіх. До місцевої Жіночої Ради ходили Леся Гірняк і Галина Ґанін. Вони здавали звіти проробленої праці і також інформували Раду про працю в нашій організації. Членки працюють також в шкільництві. Директором Рідньої Школи і Садочку є добр. Ґеня Божик, вона провадить Садочок, Сливінська першу і другу кл., Галина Михальчук третю і четверту кл. Є 22 дітей. Учні беруть участь в концерті Т. Шевченка, дають програму Дня Матері і інше. У Ювілейному Році відзначено матерів з відділу, які носять ім'я Ольги. Це були Ольга Самець, Ольга Ільченко, Ольга Новицька, Ольга Флемінг і читано реферат про Княгиню Ольгу. Місцевим Комітетом Тисячоліття керувала Ольга Самець і їй допомагали інші жінки.

В тому році відділ дарував до Собору нову Плащаницю, роботи Віри Сенчук, яка колись була тут головою відділу. В тому році відділ гостив Окружний З'їзд. Відділ щороку висилає грошеву допомогу студентам теології в Бразилії. Тим разом додатково було вислано і пакунків на суму 400 дол. почтової оплати, а пакувалося під керівництвом Ольги Ільченко. Відбулися писання писанок в торгівельних центрах і в різних організаціях під керівництвом добр. Ґені і Г. Михальчук, а продажом займалась Зіна Волох. Членки відділу беруть участь у фестивалі "Гомленд", який відбувається щороку у червні, та доглядають український павільйон. Цьогорічна тема була "Українське весілля".

Маємо також церковний комітет, це Галина Желем і Марія Романюк. Вони доглядають за чистотою вишивок і парчевого прибрання церкви, дивляться за квітами, за підсвічниками та ін. Часом їм допомагають мужчини, як М. Штепа, М. Чіх і інші. Союз Українок доглядає також бібліотеки, отож бібліотекарками є Ліза Маларик і Ольга Флемінг. Маємо телефонічний комітет, це Новицька Ольга, Лящевська Катерина і Філипс Ніна, які в тому році працювали справді багато.

До номінаційної і контрольної комісії належать Ольга Самець, Кір Даруся і Гавелок. Цього року дістали лист від "Валантір Сервісес" з провінційного Департаменту Горожанства провінції Онтаріо, щоб подати імена людей, які повинні дістати признання за свою добровільну працю, на допомогу потребуючим. Було вибрано Василину Даркович, яка дістала грамоту і шпильку. В листопаді вислано 300 дол. на поміч українським студентам в Австрії. Слідуючі річні збори відбулися 6-го лютого 1989 р. На тих зборах вибрано нову, молоденьку голову відділу Галину Безначук-Смирнів.

Галина Михальчук

РІЧНИЙ ЗВІТ
ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Річні збори відділу Союзу Українок при катедральній громаді Св. Івана в Едмонтоні частинно відбулися в неділю 3-го грудня 1988, та закінчилися на 15 січня. Голова, Анастасія Сенів перепровадила збори, а секретаркою була Марія Мельничук. Настоятель громади о. прот. Миколай Равлюк провів молитву а Владика Іван поблагословив. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять покійних членок.

Голова, Анастасія Сенів, привітала Владику Івана, о. прот. Микола Равлюка, добродійок, почесних членок, та членок і гостей.

Слідували привіти:

Владика Іван висловив побажання на дальші успіхи, щоби праця множилася. О. прот. Миколай бажав найкращих успіхів — щоб на дальше членок давали приклад іншим. Висловив подяку голові та всім, котрі працювали. Закінчив словами "Будьте як мироносиці". Борис Фербей, голова при громаді висловив щиру подяку за фінансову та моральну підтримку. Висловив подяку голові, Анастасії Сенів за кооперацію з управою Катедральної Громади Св. Івана, та побажав задоволення у дальшій праці.

Дальше члени головної управи подали річні звіти. Звіти голів комітетів були подані на зборах в листопаді.

Голова, Анастасія Сенів, в своїому звіти з'ясувала успішно пророблену працю усіх комітетів, котрі працюють при Відділі:

Звіт Голови Відділу Союзу Укр. Канади

Як голова Відділу при катедральній громаді Св. Івана, я старалася якнайкраще виконувати мої обов'язки, брала участь на зборах, дискусіях в Провінційні Екзекутиві — Совзу Українок Канади на Альберту, та в нашій церковній управі.

Наш відділ бере активну участь в "Local Council of Women", в Міжнародній Амнестії, є членом Комітету Українців Канади та бере участь в урядових справах нашого міста та провінції.

Ми працювали з усіма Едмонтонськими відділами СУК як також з Провінційною Управою СУК підчас Весняної Виставки і в Днях Спадщини. А цього року, також брали участь підчас Українського Фестивалю з нагоди 1000-ліття Хрещення України. Ми працювали не лише з нашими відділами, але також із Католицькими.

На весні, я подалася по дотацію для музею — котру ми використали для бібліотеки. Також подалася по дотацію для рідної школи і садочку — до провінційного уряду а до федерального уряду, подалася голова садочку Надія Опир. Цього року, зарядила демонстрацію декорації пасок для сумківців. Тісто на цю демонстрацію приготовила катерина Одинська. Лусі Чаглей приготовила тісто для виробу колачів перед Різдвом а пасок перед Великоднем для дітей в садочку. Ми гостили дітей в садочку чоколядовими писанками підчас Великодних свят. В червні при нашій літній вечері, ми вшанували нашу членку Марію Лобай з нагоди її одерження нагороди — Order of Canada.

Підчас наших річних зборах, ми вшанували Джерелдін Наконечну за її одержання відзначення — "Nurse of the Year."

На минулих церковних зборах заряд рішив перенести бібліотеку до залі під Катедрою, де є більше місця і де публіка може оглянути і користатися нею.

Цього року, наша громада святкувала 1000-ліття Хрещення України в святу православну віру. 1-го і 2-го жовтня нашим гостем був Митрополит Василій. Перший день був призначений для дітей. На пам'ятку, діти отримали срібні медалі і картину св. Володимира й Ольги. Старші мали нагоду оглянути прозірки і використати інформацію про літургію котру подав отець настоятель Равлюк. Всі мали нагоду оглянути ікони пані. О. Лукомської, фільм про життя парафії св. Івана, драму "АЗОР" та сумківську й музейну виставку. В неділю — визитація нашого Митрополита Василія. Програма та святочний обід.

Наш відділ, разом з спільними силами інших Едмонтонських відділів, гостив нашого Владику чайним прийняттям. Ми брали участь на прийнятті журналістці Стефані Січко з України. Цього року, також відновили — *Свято Книжки.* Також успішно відновили Осінний Баль.

Брала участь у приготовленні Brief до "Multicultural Commission — як також на відповідь в справі "New Reproductive Technology" для Local Council of Women.

Подали імени Julie Blazuk і Leoni Bridges для вшанування їх з нагоди праці в рідній мові. Івана Дженис рішила не подати її ім'я цього разу. За минулий рік, я мала приємність переводити 11 місячних зборів як також екзекутивних і спеціяльних засідань нашої управи. Давала привіти і брала участь у різних діях.

Я була делеґатом на Все-Канадське Православне Святкування 1000-ліття Хрещення України в Торонто і Гамільтоні — 12 до 14-го серпня, 1988.

На покриття коштів подорожі на святкування, відділ призначив мені суму 669.00. Цю суму я звернула відділові на закуплення 6 круглих столів. Також була делегатом на конференції західної Єпархії 3-го і 4-го листопада в Едмонтоні.

В нашому відділі маємо 283 членів. Цього року, ми прийняли 5 нових членів.

Одна з наших найважливіших ціль є заохочувати нашу молодь до участь у нашому громадському житті — щоби вони засвоїли українські традиції та мали

нагоду поліпшити знання української мови. Щоб досягнути згадані цілі, ми організуємо, і різні комітети доглядають.

1. **Садочок:** де маємо двомовні кляси і кляси лише української мови. Учителька — Домка Сипига.

2. Українську школу співу для дітей від 7 — 12 років. Дириґує: Славка Загарія. Це започаткували цього року молодші члени відділу.

3. **Українську Школу:** де тепер маємо дві кляси. Викладають — Леона Бриджес і Леся Солтикевич.

4. **Сумківський Хор** — дириґує Орест Солтикевич.

5. **Молодший відділ СУМКу** — під проводом Наталки Ковалишин.

6. Старший відділ СУМКу — під проводом Дж. Наконечної.

7. **Школу українських танків.** Вчить — С. Кидик.

8. **Дитячі Ясла** — Для дітей підчас Богослуження. Очолює Христя Звоздецька.

9. Заохочуємо наших студентів брати українських літних курсів і тому жертвуємо на їх потреби.

10. Даємо поміч і заохоту Богословським студентам.

Належиться признання членкам котрі служать в комітетах:

1. Наш добродійний комітет відвідує хворих в лікарнях і по домах. Вони приготовляють кошики на Різдво і Великдень для слабих котрі перебувають в лікарнях — під проводом пані Євчук. 2 похоронний комітет котрий займається похоронними і поминальними обідами — доглядає заступниця Катерина Тарасин.

3. Тому що це рік 1000-ліття Хрещення України, наш культурний комітет, пі проводом Марії Мельничук, приготовив матеріяли з темою Хрещення України — на місячних зборах.

4. Харитативний комітет разом з членським комітетом постарався вислати одяг до Бразилії.

5. Церковний комітет займається прикрасою церкви. Раз на місяць, після Богослуження, подає каву і перекуску для всіх присутніх. Комітет також подає перекуску по панахидах, котрі відбуваються в Катедрі.

6. Членський комітет доглядає список членства і збирає членські вкладки.

7. Соціяльний комітет — під проводом Катерини Гавриш доглядає всі соціяльні перекуски. Цього року, наш соціяльний комітет (поза імпрезами в нашім авдиторії) доглянув чай при виставці картин Курилика в Едмонтонськім Мистецькій Ґалерії.

8. Комітет Променя доглядає передплату журнала і пожертви на цей журнал.

9. Ювілейний комітет доглядає ювілейний вечерок де ми вшановуємо наших заслуженних членів.

10. Представниця до КУК-у інформує нас про справи Комітету Українців Канади.

11. Представниця до міністерства Багато-Культурности інформує нас про справи багато-культурности як також про інші урядові справи.

12. Комітет музейної фундації доглядає за продаж квиток і за побільшення членів до музею.

13. Бібліотекарка доглядає список і випозичання книжок.

14. Наша архівістка доглядає наші архіви. Пані Деняк тримала дуже добрий список. Протоколи для архіву і правильника доглядають Іванна Дженис і Анна Кравець.

15. Українські жіночі справи доглянула Марія Гринчук.

16. Амнестій — Наша референтка амнестії Ольга Райчеба, слідкує за нашими дисидентами і постійно пише листи в їхній обороні.

17. Референтка до Local Council of Women інформує нас про жіночі справи та їхню працю і також вітає нових горожан Канади. Виконує Марія Косташ.

18. Ольга Грушка (голова) і її телефонічний комітет завжди дзвонять нашим членам та інформує їх про всі важливі імпрези або збори.

19. Маєтковий комітет — тримає список наших маєток і рекомендує коли треба докупити потрібні речі.

20. Місячні комітети доглядають наші обіди разом з нашими кухарками.

В нашому відділі є багато працьовитих членок які приготовляють обіди, весіль і різні діла. З приходу цих підприємств, ми були в силі вислати слідуючі пожертви:

1. Катедра Св. Івана — 20,000.
2. Крісла для авдиторії які ми передали церковній управі — 14,700.
3. Колеґія Св. Андрея — 500.
4. Фундація СУС — 500.
5. Український Голос — 500.
6. Стипендійний фонд — Альбертська Провінційна Екзекутива — 200.
7. Український Музей — Альбертська філія — 1,000.
8. Фонд невилічених — 200.
9. Українська Іміграційна Служба — 500.
10. Local Council of Women — 100.
11. Міжнародній Амнестій — 500.
12. V.O.N. — 100.
13. Вісник — 200.
14. Поміч до Бразилії — 3.195.
15. Поміч для Православної церкви в Бразилії — 450.
16. Телерама — 100
17. Промінь — 783.
18. історія СУМК-у — 500.
19. Молодший відділ СУМК-у — 450.
20. Фонд на поміч Д. Шумука — 750.
21. Журналістка Стефанія Січко — 1,000.
22. Владика Іван — 500.
23. Дарія Янда — 1,000.
24. Освіта — Інститут — 1,240.
25. Оселя Барвінок — 1.540.

Висловлюю подяку нашому отцеві настоятелеві за

постійний духовний провід, всім членкам за щиру співпрацю і за довір'я, новий управі бажаю щастя, кріпкого здоров'я та найкращих успіхів.

Анастасія Сенів

Управа на рік 1989:

Уступаюча голова: Анастасія Сенів
Голова: Філя Кругляк
Перша заст. — Мирослава Фербей
Друга заст. — Ірина Сепин
Третя заст. — Катерина Гарасин
Четв. заст. — Юлія Чаглей
Рек. секр. — Іванна Усик
Кор. секр. — Леся Івасюк
Поміч. секр. — Наталка Ковалишин
Касієрка: Єлена Шарабун
Поміч кас. — Наталя Качмарська
Конт. коп. — Анна Кравець, Наталя Демтук, Гелена Домитрак.

Голови Комітетів:

Ювілейного — Єлисавета Даркович
Архіву — Наталія Базюк
Церковного — Богданна Масло, Галя Маґусяк
Укр. Школи й Танців — Марлін Коздровська
Садочку — Леона Бриджес
Соціяльного — Віктора Мартинюк.
Членства: — Мирослава Хом'як
Культ.-освіт. — Марія Мельничук
Променя — Емілія Рипка
Бібліотеки — Софія Василишин
Музей Фунду — Елисавета Прокіпчук
"Локал Кавсел" — марія Косташ,
Івана Дженис, Анна Кравець.
Почесних Членок — Леся Івасюк
Маєткового — Стефанія Обуховська, Ірина Семин
Харитатевного — Надія Боднар
Українських Справ: марія Гринчук
Амнестії — Ольга Райчиба
Репр. до КУК-у — Наталка Гарасимів
Ясла — Христина Звоздецька
Телефонічного — Стефанія Ортинська
Молод. СУМК — Наталка Ковалишин
Добродійного — Єлена Євчук

Місячні комітети очолюють:

грудень — Катерина Гарасин, Марія Гринчук
Січень — Парася Калет
Латей Наталя Самиця
Березень-квітень — Наталка Кіт
Травень — Катерина Шандро
Червень — Доця Корпан
Липень — Катерина Гавриш
Серпень — Ольга Камінська
Жовтень — катерина Гобден
Листопад — Анна Особа
Грудень — Надія Николин

Збори закрито молитвою, після рішення закінчити збори на 15-го січня, 1989. Управа Катедральної громади гостила всіх присутніх смачною вечерою.

Марія Мельничук, рек. секр.

FOR THE HOT SUMMER DAYS

The hot summer days are just around the corner and people will be buying fruit juices and fruit drinks. Fruit juices are delicious and a nutritious treat. However, it may not be all juice you're drinking and paying for — sometimes it is a lot of sweetened fortified water. Here is a list of some 100%

Fruit juices:

Tree Top apple juice
Apple and Eva apple cranberry juice
Delmonte pineapple juice
Welch's grape juice
Delmonte grapefruit juice
Very Fine 100% grape juice

If a product is labelled "fruit juice" you may be certain it contains 100% juice. If the label reads fruit juice drinks, "fruit coctails", nectares" or "beverages", it can contain very little fruit juice.

Canadian Consumer magazine rates the following "fruit drinks" as:

Good

Five Alive Tropical — 40¢ a cup
McCain Revive — at 43¢ a cup

SATISFACTORY

Diet Crush — 33¢ a cup
McCain Take Five — (Fruit punch) — 43¢ a cup
No Name Fruit Punch — 26¢ a cup
Rougemont Fruit Punch — 36¢ a cup
Sunspot Fruit Punch Drink — 26¢ a cup

All other fruit drinks were rated as poor and among them the popular Hawaiin Punch.

In buying **lettuce** some nutritionists agree that the most nutritious is crispy romaine or the red tipped leaf lettuce. A good rule to follow: — the brighter the color, the better.

Again according to most nutritionists the following are the best cancer fighting foods: — apricots, broccoli, brussel sprouts, cabbage, canteloupe, carrots, skinless chicken, skim milk, fish, fresh orange juice, red peppers, pumpkin, whole wheat bread, shrimp, squash, sweet potatoes, tomatoes, garlic and onions. It may be interesting to note that one red pepper contains as much Vitamin C as two cups of orange juice.

Nellie Seniw
Consumer Rep.

Замість квітів на могилу нашого найдорожчого і ніколи незабутного сина, д-ра **Богдана Лисака,** який упокоївся трагічною смертю 16-го листопада 1986 року.

Також згадуємо його двоєрідного брата бл. п. **Івана Яцентюка** — відійшов у вічність 7-го квітня 1987 р. в їх пам'ять засилаємо $30.00 на журнал „Промінь". Вічна їм пам'ять!

Родичі В. Лисаки, Суррі, Б.К.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

"Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої й незабутної мами, **Александри Боднарчук,** котра упокоїлася 8-го травня, 1989 р. у Віндзорі, Онт., жертвую $100.00 на журнал "Промінь".
Вічна їй память".

Юлія Никіфорук
Виндзор. Онт.

———————

Замість квітів на могилу мого мужа **Григорія Шнурка** і зятя **Петра Федика** на його свіжу могилу — відійшов у вічність 9-го грудня 1988 р. в їх незабутню пам'ять складаю $50.00 на журнал "Промінь". Хай канадська земля буде їм легкою.

Ольга Шнурко,
Пенетенґ, Онт.

———————

Відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської у Виткові, Саск. складає $25.00 на журнал "промінь" у пам'ять на свіжу могилу бувшого члена, бл. п. **Стефана Гарбуса,** який упокоївся 8-го травня 1989 р.

Дружині Марії і дітям — Фіялці, Соні і синові Богданові складаємо щирі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Глорія Стокалко, голова
Ганя Іванчук, секр.

———————

На свіжу могилу бл. п. **Василя Білика,** щирого члена при церковній громаді св. Івана Хрестителя в Норт Бетлфорді складаємо $15.00 на нев'янучий вінок, як дар на журнал "Промінь" у його пам'ять.

Дружині Каролі і родині висловлюємо щирі співчуття.

Приятелі — Володимир і Марія Сохацькі, Саскатун.

У першу болючу річницю мого дорогого мужа **Омеляна Монастирського** — упокоївся 17-го червня 1988 р. замість китиці квітів на його могилу складаю $25.00 на журнал "Промінь" якого ми обидвоє читали від першого числа. Покійному вічна пам'ять!

Сумуюча дружина Михайліна,
діти і внуки. Вінніпег.

———————

На свіжу могилу нашого дорогого кума **Степана Гарбуса,** який упокоївся в Саскатуні 8-го травня 1989 р., складаємо на нев'янучий вінок — дар на журнал "Промінь" $25.00.

Іларій і Анеля Кравчук
Суррей, Б. К.

———————

Відділ Союзу Українок при катедральній громаді св. Івана в Едмонтоні складає $40.00 на прес. фонд журналу "Промінь" у пам'ять довголітніх членок відділу — бл. п. **Катерини Ільків** і бл. п. **Насті Стефанець.** Родинам покійних складаємо щирі співчуття. Вічна їм пам'ять!

За відділ — Філя Кругляк. голова
Леся Івасюк, секр.

———————

У світлу й незабутню пам'ять моєї дорогої мами, бл. п. **Катерини Павлишин** в першу річницю смерти — упокоїлась 17-го липня 1988 р. складаю в її пам'ять $15.00 на журнал "Промінь".

Дочка — Настасія Микитюк
Вернон Б. К.

———————

У третю річницю упокоєння дорогої дружини, мами, бабуні і прабабуні, бл. п. **Стефанії Дутчак,** яка упокоїлась 13-го вересня 1988 р. складаємо нев'янучий вінок й у її пам'ять даруємо $30.00 на журнал "Промінь".

Муж Олександер, дочки: Марія
Демянів і Ґеня Заячковська; сини —
Михайло і Данило, Едмонтон.

———————

Замість квітів на могилу мого найдорожчого чоловіка, бл. п. **Володимира Садата** — відійшов у вічність 20-го липня 1984 р., як нев'янучий вінок на його могилу дарую $50.00 на фонд журналу "Промінь".

Хай пам'ять про покійного буде вічно з нами.

Дружина Стефанія з родиною, Мелфорт.

———————

Як нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. **Стефана Гарбуса,** доброго нашого приятеля складаємо в його світлу пам'ять $15.00 на прес. фонд журналу "Промінь" $15.00.

Дружині Марії і дітям висловлюємо щирі співчуття.

Приятелі — Володимир і Марія Сохацькі
Саскатун

Для наших ГОСПОДИНЬ

КАРТОПЛЯНИКИ

6 картоплин
2 яйця
1 січена цибуля
⅛ ложечка солі
⅛ ложечки перцю

Картоплю почистити, потерти, відцідити рідину, додати решту складників — все те добре вибити. Ложкою класти на ринку з гарячим, розтопленим товщем. Обсмажити на обидві сторони. Подавати з квасною сметаною.

ГРИБИ В СМЕТАНІ

1 ф. грибів
1 горнятко сметани
2 січені цибулі
3 ложки масла
1 ложка муки
1 зубчик товченого часнику
1 ложка січеного зеленого кропу
сіль і перець до смаку

Гриби почистити, покроїти. На сковороді розтопити масло, вкинути січені цибулі, товчений часник й гриби і тушкувати на слабому вогні около 10 хвилин, мішаючи. Припорошити мукою додати сметану і нехай з тим раз закипить. Накрити і тушкувати ще 15 хвилин. На кінець додати січеного зеленого кропу.

МОРКВА

2 горнятка моркви
2 ложки масла
¼ горнятка вершків (сметанки)
сіль до смаку

Моркву почистити, покроїти в кісточки, зварити у посоленій воді. Відцідити. Розтопити масло, додати моркву, помішати. З верху поляти сметаною, накрити покришкою й нехай раз закипить. Подавати.

КВІТНА КАПУСТА (КАЛЯФІОР)

1 квітна капуста
2 ложки цитринового соку
2 ложки масла
2 ложки тертих сухариків
сіль

Квітну капусту почистити з листків: сполокати і залляти кип'ячою водою, прикрити. Коли закипить, варити 15-20 хвилин. Відцідити докладно воду, виложити на полумисок і полляти маслом, смаженим із сухариками.

МЕДЯНИК

½ горнятка жовтого цукру
½ горнятка масла
1 горнятко рідкого меду
1 горнятко квасної сметани
4 яйці
2 ложки соди до печення
2 горнятка муки
1 горнятко січених горіхів

Втерти масло з цукром. Додати мед і добре розбити яйця. Сметану вимішати з содою до печення, нехай постоїть кілька хвилин, додаючи до маси мішаючи наперемін з борошном. Накінці вимішати з горнятком січених горіхів. Виложити до вимащеної форми, розміру 9x12. пекти у вигрітій печі на 320⁰ на 55 хвилин.

HONEY GARLIC WINGS

2 ½ lbs chicken wings — cleaned
Sprinkle wings with salt and pepper

Blend:

2 tablespoons oil
2 tablespoons B B Q sauce
1 large garlic bud — minced
½ cup soya sauce
1 cup honey

Pour over salted and peppered wings and bake for 1 hour at 350⁰.

VEGETABLE DIP

¾ cup sour cream
¾ cup mayonnaise (Miracle Whip)
1 teaspoon vinegar
½ cup parsley — finely chopped
1 can anchovy — chopped
3 tablespoons chopped chives
Pepper to taste

Whisk sour cream, mayonnaise and vinegar. Combine all ingredients and let stand overnight in frig to develop flavour. Serve with vegetables.

QUICK HOMEMADE CHILI

1 lb. lean ground beef
1 small clove garlic, minced
1 medium onion — chopped
½ cup chopped green pepper
1 (14 oz) can small red beans
or kidney beans, undrained
2 (7 ½ oz) cans hunt's tomato sauce
1 to 2 teaspoons chili powder

Brown beef and garlic until meat loses its red colour; pour off fat. Add remaining ingredients and stir. Simmer, stirring occasionally, until chili is desired thickness, about 30 mins. Makes 4 servings.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "ДОБРОЇ ВОЛІ"

П-во Марія й Іван Юрків, Вінніпеґ з нагоди ювілею подружжя $100.00
П-во Євгенія й Іван Лехкодух у пошану своїй матері в день 95-ліття, Васетна $100.00
Жіноче Т-во ім. Ольги Кобилянської в Кенорі, Онт. з нагоди ювілею $100.00
Ґеня Матієшин, Овкбирн, Ман. (поправлене) $100.00
Кароліна Швед, Айтуна, Саск. $100.00
Саскачеванська Пров. Екзекутива Союзу Українок в Норт Бетлефорд, Саск. $60.00
Український Музей Канади, Східня Філія. Торонто, прислала Софія Степанюк $50.00
З товариської зустрічі на гостині для пані Сторожук в Тандер Бей, прислала Ґ. Клименко $35.00
Маруся Пізак, Овквил, Онт. $30.00
Марія Монастирська, Вінніпеґ $25.00
Галина Мельник-Марко, Торонто $20.00
Відділ ім. "Барвінок", Ошава, прислала Н. Давдс $20.00
Анна Охрей, Ітонія, Саск. 20.00
Марія Чижовська, Норт Бетлефорд, Саск. 20.00
Марія Костецька, Брендон, Ман. 20.00
О. Просват, Гамільтон $15.00
П. Хомик, Монтреал $15.00
Валентина Полещук, Лондон, Онт. $15.00
Оля Сенчук, Гамільтон, Онт. $10.00
Марія Цехош, Торонто $10.00
Ірина Мушка, Оттава $10.00
Добр. Елисавета Кокорудз, Канора, Саск. $10.00
Павліна Карман, Торонто 10.00
Р. Пачковська, Ню Ґлазґов, Б.К. $10.00
Валентина Яворська, ... $10.00
М. Ґонсов, Монтреал $10.00
Анна Золкевич, Пенеґтен, Онт. $10.00
Василь Страшок, Едмонтон $10.00
Оля Ковальчук, Тандер Бей $10.00
Дора Мелещук, Келґари, Альта. $10.00
Розалія Бойко, Торонто $10.00
М. Бучак, Монтреал $10.00
Катерина Рипка, Лондон, Онт. 10.00
Софія Островська, Флин Флон, Ман. $10.00
Галина Степаненко, Ст. Джост, Кал. $10.00
Катерина Монич, Фовм Лейк, Саск. $6.00
Р. Валентина, Монтреал $5.00
Павліна Карман, Торонто $5.00
Г. Н. Бздел, Елфрос, Ман. $5.00
Ольга Заразун, Порт Альберні, Б.К. $5.00
Варвара Радченко, Монтреал $5.00
Ірина Солоненко, Йзлінґтон, Онт. $5.00
Дора Будзинська, Вінніпеґ $5.00
А. Вакулін, Монтреал $5.00
Роза Ковальчук, Лондон $5.00
Галина Головко, Суррей, Б.К. $5.00
Нелі Параш, Гамільтон $5.00
Хариття Яцишин, Гамільтон $5.00
Наталя Лазоренко, Ст. Бруно, Кве. $5.00
М. Костенко, Едмонтон $5.00
Давид Солучок, Торонто $5.00
Анна Холод, Стирджес, Саск. $5.00
Наталя Мадай, Монтреал $5.00
К. Дорковська, Вестон, Онт. $5.00
Анаст. Бельбас, Вестон, Онт. $5.00

ПИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

М. Костенко, Едмонтон 3
Славка Малиш, Ричмонд, Б.К. 1
Дорис Павлишин, Нанаймо 1
Т. Сидоренко, Монтреал 1
Софія С. Швець, Васетна, Альта 1
Марія Ковальчук, Брентфорд, Онт. 1

НЕ ШЛІТЬ КОЛЬОРОВИХ ЗНИМОК

Разом з дописом надсилають відділи до поміщення темні кольорові знимки, тому, що журнал тепер друкується на „офсет", кольорові знимки виходять зовсім чорні, так, що тяжко пізнати облич. Редакція відмовляється поміщувати темні кольорові світлини. Якщо знимка в ясних кольорах, багато білого, хоч і в кольорах, то виходить добре.

Редакція

А ЯК У ВАС З ПЕРЕДПЛАТОЮ?

Якщо Ви отримали повідомлення й відклали „на потому", то значить, що Ви отримуєте журнал „на кредит".

Подивіться також на Вашу наліпку з адресою — там є дата, доки Вам журнал заплачений. А як він не заплачений, то що ми маємо робити?

Ви журналові допоможете, як будете вплачувати наперед. Ті що задовжились повинні присилати відразу за два роки. Так роблять ті, що знають вартість журналу.

Допоможіть нам виконувати нашу працю без журби і додаткових коштів. Це Ваш журнал і Ваші гроші.

Редакція і Адміністрація

ПРОСИМО ВИПРАВИТИ

В числі 6 з червня на стор. 29 в другій колонці в дописі у заголовку має бути: **Бл. п.** МИЛАНЯ СПИЦЬКА, Келґари, Альберта.

Г. Ткаченко

OCT 89
P B-11
HAWRYSH MRS K
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON ALTA
T5R 5R5